

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/262

z dnia 17 lutego 2015 r.

określające, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzwspólnotowego koniowatymi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. c) i d), art. 6 ust. 2 tiret drugie oraz art. 8 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 90/427/EWG określono warunki, którym podlega wewnątrzunijny handel koniowatymi. Zobowiązuje ona państwa członkowskie do zapewnienia, by przewożonym zarejestrowanym koniowatym towarzyszył dokument identyfikacyjny wydany przez zatwierdzone organizacje hodowlane lub stowarzyszenia hodowców, o których mowa w przedmiotowej dyrektywie.
- (2) W dyrektywie 2009/156/WE określono warunki zdrowotne zwierząt regulujące przemieszczanie i przywóz koniowatych z państw trzecich. Stanowi ona, że zarejestrowane koniowate muszą być identyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z dyrektywą 90/427/EWG lub przez międzynarodowe stowarzyszenie albo organizację zajmującą się końmi do zawodów lub wyścigów konnych. Koniowate do hodowli i produkcji mają być identyfikowane za pomocą metody ustanowionej przez Komisję.
- (3) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 504/2008 ⁽³⁾, które ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2009 r., ustanowiono przepisy dotyczące identyfikacji koniowatych urodzonych na terytorium Unii lub przywożonych do Unii oraz określono dokument identyfikacyjny (paszport konia) dla koniowatych, który jest wielofunkcyjnym dokumentem służącym ochronie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, do celów zootechnicznych i na potrzeby zawodów sportowych. Wspomniane rozporządzenie, koncentrując się na dokumencie identyfikacyjnym jako konstytutywnym elemencie systemu identyfikacji koniowatych, przewiduje jedynie możliwość włączenia informacji zawartych w bazach danych wielu instytucji wydających do centralnej bazy danych lub połączenia siecią ich baz danych z tą centralną bazą danych.
- (4) Państwa członkowskie napotkały trudności we wdrażaniu środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 504/2008. Trudności te dotyczą głównie metody identyfikacji koniowatych za pomocą dokumentu identyfikacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 3).

- (5) Dochodzenia prowadzone przez państwa członkowskie wykazały, że dokument identyfikacyjny jest przedmiotem poważnych oszustw. Główne ryzyko stanowi nielegalne ponowne wprowadzanie do łańcucha pokarmowego koniowatych uprzednio wyłączonych z uboju w celu spożycia przez ludzi i poddanych działaniu produktów leczniczych niedopuszczonych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność. W następstwie przyjęcia decyzji Komisji 2000/68/WE ⁽¹⁾ tysiące koniowatych zostały nieodwracalnie wyłączone z uboju w celu spożycia przez ludzi. Brak alternatyw dla utrzymywania przez całe życie zbędnych i niechcianych koniowatych, które zostały wyłączone z uboju w celu spożycia przez ludzi, doprowadził do ich zaniedbywania i porzucania z poważnymi konsekwencjami dla zdrowia i dobrostanu zwierząt. Problem ten uległ pogorszeniu na skutek aktualnej sytuacji gospodarczej, w której utrzymywanie koniowatych pod koniec ich produktywnego życia staje się w wielu przypadkach zbyt kosztowne. W niektórych państwach członkowskich problemy te osiągnęły takie rozmiary, że właściwe organy uruchomiły programy uboju zbędnych koniowatych poza łańcuchem pokarmowym.
- (6) W ciągu ostatnich lat nielegalne wypasanie koni stało się nowym zjawiskiem mającym wpływ na właścicieli przedmiotowych użytków zielonych, ponieważ prawnie stali się oni posiadaczami koniowatych i mimowolnie zostali obciążeni obowiązkami na mocy rozporządzenia (WE) nr 504/2008. Niejasny status tych koniowatych może również mieć znaczenie dla prawidłowego stosowania przepisów Unii w innych obszarach.
- (7) Stało się jasne, że informacje zarejestrowane w bazie danych instytucji wydającej w momencie wydawania dokumentu identyfikacyjnego szybko tracą aktualność. Niezwykle trudne, jeżeli nie całkowicie niepraktyczne, jest zatem, by w kontekście certyfikacji lub kontroli identyfikacyjnej właściwe organy weryfikowały, czy dokument identyfikacyjny jest autentyczny, a zawarte w nim informacje aktualne i wiarygodne, i czy nie doszło do fałszerstw, przede wszystkim w odniesieniu do statusu zwierząt jako przeznaczonych do uboju, ale również w celu zastosowania korzystniejszych warunków w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt przy przemieszczaniu zarejestrowanych koniowatych.
- (8) W większości państw członkowskich bazy danych różnych instytucji wydających paszport nie są ze sobą połączone, a z przyczyn prawnych i administracyjnych trudno jest zapewnić, aby paszport wydawała jedna instytucja. W związku z tym utworzenie centralnej bazy danych uważa się za najskuteczniejsze rozwiązanie mające na celu wymianę i synchronizację danych między poszczególnymi podmiotami na podstawie dyrektyw 90/427/EWG i 2009/156/WE w stopniu niezbędnym do zarządzania dokumentami identyfikacyjnymi koniowatych w celu nie tylko zapewnienia wymaganych gwarancji w zakresie zdrowia zwierząt, ale również umożliwienia stosowania tych przepisów prawa unijnego w zakresie dobrostanu zwierząt i zdrowia publicznego, których warunkiem wstępnym jest poprawna i wiarygodna identyfikacja koniowatych.
- (9) Dochodzenie przeprowadzone przez Komisję w kontekście wydarzeń związanych z koniną w 2013 r. wykazało, że 23 państwa członkowskie ustanowiły centralną bazę danych, zaś dwa państwa członkowskie mają jedną bazę danych dla zarejestrowanych koniowatych i jedną dla koniowatych do hodowli i produkcji. Trzy państwa członkowskie, na które przypada około 20 % z 6,7 milionów koniowatych w Unii, nie mają scentralizowanej bazy danych.
- (10) Należy zatem dokonać przeglądu unijnego systemu identyfikacji koniowatych, aby zapewnić jego bezpieczeństwo oraz przyjazność dla użytkowników.
- (11) Przywóz koniowatych na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 ⁽²⁾ podlega warunkom określonym zgodnie z dyrektywą 2009/156/WE i jest dozwolony z państw trzecich wymienionych w załączniku do decyzji Komisji 2004/211/WE ⁽³⁾. Zazwyczaj na warunkach określonych w decyzji Komisji 93/197/EWG ⁽⁴⁾ do Unii wprowadza się około 4 000 zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do hodowli i produkcji.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2000/68/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniająca decyzję Komisji 93/623/EWG oraz ustanawiająca identyfikację hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 72).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 16).

- (12) W przypadku gdy stosowane są procedury celne określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾, należy dodatkowo odnieść się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 706/73 ⁽²⁾. Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 stanowi, że od dnia 1 września 1973 r. przepisy unijne mają zastosowanie do Wysp Normandzkich i Wyspy Man w kwestiach prawa weterynaryjnego.
- (13) W decyzji Komisji 96/78/WE ⁽³⁾ ustanowiono kryteria wpisu i rejestracji koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych. Decyzja ta zawiera między innymi wymóg, że aby zwierzę z rodziny koniowatych mogło zostać wpisane do głównego działu księgi stadnej swojej rasy, musi zostać zidentyfikowane jako źrebię przed odłączeniem od matki zgodnie z zasadami tej księgi stadnej, co powinno wymagać co najmniej świadectwa pokrycia. W interesie spójności prawodawstwa unijnego i ułatwienia jego stosowania przepisy dotyczące dokumentu identyfikacyjnego nie powinny naruszać stosowania przepisów w zakresie identyfikacji koniowatych do celów ich wpisu do ksiąg stadnych.
- (14) Metody identyfikacji koniowatych określone w niniejszym rozporządzeniu powinny również być zgodne z zasadami ustalonymi przez organizacje hodowlane zatwierdzone zgodnie z decyzją Komisji 92/353/EWG ⁽⁴⁾. Zgodnie ze wspomnianą decyzją to organizacja lub stowarzyszenie, które prowadzi księgę stadną pochodzenia rasy, są odpowiedzialne za określenie zasad dotyczących systemu identyfikacji koniowatych, podziału księgi stadnej na klasy oraz rodowodów wprowadzonych do księgi stadnej.
- (15) Aby zapewnić wysoką jakość dokumentów identyfikacyjnych i prowadzenia dokumentacji dla wszystkich koniowatych w Unii, państwa członkowskie powinny dopilnować, by te systemy identyfikacji zarejestrowanych koniowatych, które zostały wpisane lub zarejestrowane w księgach stadnych ustanowionych przez zatwierdzone lub uznane organizacje hodowlane lub stowarzyszenia hodowców, spełniały – w zakresie wydawania dokumentów identyfikacyjnych – warunki ustanowione w odniesieniu do wyznaczania przez właściwy organ instytucji wydających dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych do hodowli i produkcji.
- (16) Definicja „koniowatych”, objęta ściśle zakresem art. 2 lit. b) dyrektywy 2009/156/WE, powinna być zgodna z taksonomią stosowaną w prawodawstwie unijnym, np. w dodatkach do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010 ⁽⁶⁾.
- (17) Ponieważ definicja gospodarstwa przewidziana w dyrektywie Rady 92/35/EWG ⁽⁷⁾ obejmuje rezerwy przyrody, w których koniowate żyją na wolności, a zatem jest szersza niż definicja przewidziana w dyrektywie 2009/156/WE, definicja gospodarstwa przewidziana w niniejszym rozporządzeniu powinna obejmować również rezerwy przyrody, w których koniowate żyją na wolności.
- (18) Nadzór weterynaryjny, niezbędny do zagwarantowania zdrowia zwierząt zgodnie z dyrektywą 2009/156/EWG, może być zapewniony jedynie w sytuacji, gdy gospodarstwo, zgodne z definicją zawartą w przedmiotowej dyrektywie, jest znane właściwemu organowi. Podobne wymagania wynikają ze stosowania sekcji I rozdział II część A załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾ w stosunku do koniowatych jako zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność. Uwzględniając jednak częstotliwość, z jaką koniowate są przemieszczane, nie należy ustanawiać systemu, w ramach którego koniowate byłyby identyfikowalne w czasie rzeczywistym. Dane identyfikacyjne powinny być raczej dostępne dla właściwego organu i w tym celu centralna baza danych w każdym państwie członkowskim jest narzędziem o zasadniczym znaczeniu dla zarządzania informacjami na temat koniowatych, które są utrzymywane w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 Rady z dnia 12 marca 1973 r. dotyczące uzgodnień wspólnotowych mających zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz wyspy Man w zakresie handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 68 z 15.3.1973, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 96/78/WE z dnia 10 stycznia 1996 r. ustanawiająca kryteria wpisu i rejestracji zwierząt z rodziny koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych (Dz.U. L 19 z 25.1.1996, s. 39).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiająca kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji i stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.U. L 192 z 11.7.1992, s. 63).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 roku w sprawie wprowadzenia w życie we Wspólnocie konwencji dotyczącej handlu międzynarodowego zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 384 z 31.12.1982, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 19).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

- (19) W przepisach unijnych występuje rozróżnienie między właścicielami a posiadaczami zwierząt. Termin „posiadacz” zwierząt jest zdefiniowany i stosowany w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Natomiast dyrektywa 2009/156/EWG odnosi się do właściciela lub hodowcy zwierzęcia. Łączona definicja właściciela i posiadacza jest przewidziana w dyrektywie 92/35/EWG. Ponieważ zgodnie z prawodawstwem unijnym i krajowym właściciel zwierzęcia z rodziny koniowatych niekoniecznie musi być osobą odpowiedzialną za to zwierzę, należy wyjaśnić, że to przede wszystkim posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych, który może – ale nie musi – być właścicielem, powinien być odpowiedzialny za identyfikację koniowatych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (20) Na mocy ustawodawstw państw członkowskich lub jako wymóg niektórych instytucji wydających informacje dotyczące właściciela zwierzęcia muszą zostać wpisane do dokumentu identyfikacyjnego, a w konsekwencji do bazy danych prowadzonej przez instytucję wydającą. Te informacje na temat właściciela a także na temat zmiany właściciela mogą być podawane w różnych formach świadectw udziałowych lub kart rejestracyjnych, w tym „carte d'immatriculation” z powodzeniem stosowanej w jednym państwie członkowskim.
- (21) Dyrektywa Rady 2008/73/WE ⁽²⁾ stanowi, że państwa członkowskie sporządzają, aktualizują oraz udostępniają innym państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa wykazy zatwierdzonych zakładów weterynaryjnych i zootechnicznych. W celu ułatwienia innym państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa dostępu do wykazów zatwierdzonych zakładów państwa członkowskie powinny udostępniać te wykazy w formie elektronicznej za pośrednictwem informacyjnych stron internetowych. Komisja powinna wspomóc państwa członkowskie w przekazywaniu wspomnianych wykazów innym państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa, udostępniając adres swojej strony internetowej, na której zamieszczone powinny być łącza do krajowych informacyjnych stron internetowych państw członkowskich.
- (22) Dla ułatwienia elektronicznej wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz zapewnienia przejrzystości i czytelności wykazów istotne jest, aby miały one taki sam format w całej Unii. Decyzja Komisji 2009/712/WE ⁽³⁾ określa w związku z tym wzory układu wyżej wymienionych wykazów na informacyjnych stronach internetowych utworzonych przez państwa członkowskie.
- (23) Rozporządzenie (WE) nr 504/2008 stanowi, że koniowate nie mogą być utrzymywane, chyba że są zidentyfikowane zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem. Komisja musiała odpowiedzieć na szereg skarg dotyczących populacji koni domowych żyjących poza gospodarstwami w warunkach, które nie były zgodne z opisanymi w tym rozporządzeniu jako warunki półdzikie. Dlatego należy sprecyzować, że wymóg identyfikacji dotyczy koniowatych żyjących na terenie Unii, a w następnej kolejności ustanowić odstępstwo, w przypadku gdy warunek ten nie może zostać spełniony.
- (24) Koniowate żyjące w Unii powinny być identyfikowane za pomocą dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, który zawiera opis słowny i graficzny danego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz wymienia znaki szczególnie tego zwierzęcia do celu weryfikacji tożsamości. Znaki te mogą być dziedziczne, jak ponad trzy wicherki, kasztany, odmiany, rzadkie defekty pigmentacji oczu, charakterystyczne zagłębienia mięśni, ale także szczegółowa struktura tęczówki lub siatkówki, szczególne markery genetyczne (profil DNA), albo nabyte, jak depigmentacja pod siodłem oraz blizny, w tym powstałe w wyniku kastracji ogierów, lub piętno.
- (25) Dokumenty identyfikacyjne nie powinny być wydawane, jeżeli nie zawierają wymaganych danych identyfikacyjnych, które muszą być zarejestrowane w bazie danych instytucji wydającej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (26) Ponadto świadectwo pochodzenia, przewidziane w dyrektywie 90/427/EWG, które należy dołączyć do dokumentu identyfikacyjnego, powinno zawierać wszelkie niezbędne informacje w celu zapewnienia, by koniowate przenoszone do innej księgi stadnej były wpisywane do tej klasy księgi stadnej, której kryteria spełniają.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczająca procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE (Dz.U. L 219 z 14.8.2008, s. 40).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/712/WE z dnia 18 września 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/73/WE w zakresie informacyjnych stron internetowych z wykazami zakładów i laboratoriów zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii i zootechniki (Dz.U. L 247 z 19.9.2009, s. 13).

- (27) Zgodnie z decyzją Komisji 96/510/WE ⁽¹⁾ zaświadczenie hodowlane i zootechniczne zarejestrowanego koniowatego musi być zgodne z dokumentem identyfikacyjnym ustanowionym w decyzji Komisji 93/623/EWG ⁽²⁾. Ponieważ decyzje 93/623/WE i 2000/68/WE zostały uchylone rozporządzeniem (WE) nr 504/2008, konieczne jest wyjaśnienie, że wszelkie odniesienia do tych decyzji należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.
- (28) Instytucje wydające dokumenty identyfikacyjne dla zarejestrowanych koniowatych powinny być organizacjami lub stowarzyszeniami prowadzącymi lub zakładającymi księgi stadne dla zarejestrowanych koniowatych, które są urzędowo zatwierdzone lub uznane przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z decyzją 92/353/EWG, lub urzędową agencją państwa członkowskiego zarządzającą księgą stadną, do której dane zwierzę z rodziny koniowatych jest wpisane lub w której jest zarejestrowane do celów hodowlanych zgodnie z decyzją 96/78/WE. Ponadto krajowe oddziały międzynarodowych organizacji lub stowarzyszeń, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów i mają siedzibę w danym państwie członkowskim, powinny również być w stanie działać jako instytucja wydająca dokumenty identyfikacyjne dla zarejestrowanych koni.
- (29) Państwom członkowskim należy dać więcej swobody w odniesieniu do instytucji wydających dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych przeznaczonych do hodowli i produkcji. Powinna istnieć możliwość wydawania tych dokumentów identyfikacyjnych przez właściwy organ dla gospodarstwa, w którym zwierzę z rodziny koniowatych jest utrzymywane w momencie jego identyfikacji, lub przez instytucję wydającą wyznaczoną i nadzorowaną przez ten właściwy organ.
- (30) Właściwy organ odpowiedzialny za zatwierdzanie lub uznawanie organizacji lub stowarzyszeń zakładających księgi stadne zgodnie z załącznikiem do decyzji 92/353/EWG powinien współpracować z właściwym organem, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004, aby zapewnić – w razie potrzeby w drodze współpracy transgranicznej – wydawanie i stosowanie dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (31) Ponieważ wszystkie koniowate urodzone na terytorium Unii lub przywiezione do Unii powinny być identyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem za pomocą jednego dokumentu identyfikacyjnego wydanego na całe życie, niezbędne są specjalne przepisy w przypadku, gdy status zwierzęcia zmienia się z „koniowate do chowu i produkcji” na „koniowate zarejestrowane” w rozumieniu dyrektywy 2009/156/WE. Ze względu na dalekosiężne konsekwencje takiej zmiany dla przemieszczania, handlu i przywożenia do Unii koniowatych z państw trzecich w odniesieniu do mających zastosowanie przepisów w zakresie zdrowia zwierząt określonych w dyrektywie 2009/156/WE, ale także do przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt regulujących takie przemieszczanie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2005 ⁽³⁾, właściwy organ powinien posiadać jeden punkt dostępu, a mianowicie centralną bazę danych, do celów weryfikacji danych identyfikacyjnych zwierząt z rodziny koniowatych, wymaganych do certyfikacji lub kontroli urzędowych.
- (32) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia specjalnych systemów identyfikacji koniowatych wędrujących w dzikich lub półdzikich warunkach na określonych obszarach lub terytoriach, włącznie z rezerwatami przyrody, ze względu na zgodność z definicją gospodarstwa zawartą w dyrektywie 92/35/EWG. Wszelkie takie odstępstwa od ogólnego obowiązku identyfikacji koniowatych należy przyznawać jednak wyłącznie w przypadku, gdy te określone populacje koniowatych żyjących w warunkach dzikich lub półdzikich są faktycznie oddzielone od koniowatych wykorzystywanych do jakichkolwiek celów gospodarskich i pozostają nie tylko poza zasięgiem kontroli człowieka w kwestii ich przetrwania i reprodukcji, ale również poza zakresem dyrektywy Rady 98/58/WE ⁽⁴⁾, która nie ma zastosowania do zwierząt żyjących na wolności.
- (33) Na potrzeby weryfikowania tożsamości zwierzęcia z rodziny koniowatych dokument identyfikacyjny powinien zawierać przede wszystkim wysokiej jakości opis zwierzęcia z rodziny koniowatych składający się z części opisującej słownie dane zwierzę z rodziny koniowatych oraz jego znaki i ze szczegółowego opisu graficznego ukazującego znaki szczególne danego zwierzęcia z rodziny koniowatych.
- (34) Aby zapewnić prawidłowy opis koniowatych w towarzyszącym im dokumentach identyfikacyjnych, instytucje wydające powinny dążyć do stosowania najlepszych praktyk i szkolić personel, któremu powierzono sporządzanie opisów zwierząt, na przykład poprzez przestrzeganie wytycznych sporządzonych przez Fédération Equestre Internationale ⁽⁵⁾ oraz Weatherbys ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 96/510/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiająca zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 93/623/EWG z dnia 20 października 1993 r. ustanawiająca dokument identyfikacyjny (paszport) towarzyszący zarejestrowanym zwierzętom z rodziny koniowatych (Dz.U. L 298 z 3.12.1993, s. 45).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych (Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23).

⁽⁵⁾ http://www.cwbc.be/bibliotheque/File/livret_fei_en.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.weatherbys.co.uk/sites/default/files/Identification%20of%20Horses%20Booklet.pdf>

- (35) Znaki zwierzęcia z rodziny koniowatych i środki identyfikacji do niego stosowane, które łącznie są wykorzystywane do celów weryfikacji tożsamości, powinny nie tylko stanowić jednoznaczne powiązanie między danym zwierzęciem z rodziny koniowatych a jego dokumentem identyfikacyjnym, ale również wykazywać, że to zwierzę z rodziny koniowatych zostało poddane procesowi identyfikacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, tak by w odniesieniu do jednego zwierzęcia nie wydawano więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego. Identyfikatory elektroniczne („transpondery”) dla koniowatych są już powszechnie używane na szczeblu międzynarodowym. Technologię tę należy stosować w celu zapewnienia ścisłego powiązania między zwierzęciem z rodziny koniowatych i jego dokumentem identyfikacyjnym, ale należy wprowadzić także przepis dotyczący zastępczych metod weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, pod warunkiem że owe zastępcze metody w równym stopniu gwarantują zapobieganie wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych.
- (36) Transpondery używane do oznaczania koniowatych oraz urządzenia do odczytu kodu transpondera powinny być zgodne z normami ustalonymi na szczeblu międzynarodowym. Normy te przewidują dwa różne systemy mające zapewnić niepowtarzalność kodu transpondera. Większość państw członkowskich wprowadziła w życie rozporządzenie (WE) nr 504/2008 w taki sposób, aby stosować trzycyfrowy alfanumeryczny kod kraju i zarządzać dystrybucją transponderów za pośrednictwem właściwych organów.
- (37) Ten system zapewnienia niepowtarzalności kodu transpondera należy uwzględnić przy projektowaniu baz danych prowadzonych przez instytucje wydające i centralnej bazy danych wdrożonym bez szkody dla handlu koniowatymi oznaczonymi za pomocą transpondera wyświetlającego kod alfanumeryczny innego rodzaju oraz przywozu takich koniowatych do Unii.
- (38) W dyrektywie Rady 90/425/EWG ⁽¹⁾ przewidziano prowadzenie kontroli weterynaryjnych niektórych zwierząt i produktów w miejscu ich przeznaczenia. W szczególności dyrektywa ta stanowi, że odbiorcy wymienieni w świadectwie lub dokumencie przewidzianym w tej dyrektywie muszą, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tych kontroli, powiadomić z wyprzedzeniem o przywozie zwierząt i produktów z innego państwa członkowskiego, a w szczególności o rodzaju wysyłki i przewidywanym czasie przywozu. Takie powiadomienie nie jest wymagane w odniesieniu do zarejestrowanych koni posiadających dokument identyfikacyjny przewidziany w dyrektywie 90/427/EWG.
- (39) Chociaż zgodnie z obecnymi przepisami unijnymi koniowatym muszą zawsze towarzyszyć ich dokumenty identyfikacyjne, należy wprowadzić przepis o wprowadzeniu odstępstw od wspomnianego wymogu w sytuacji, gdy jest to niemożliwe lub nawet niepraktyczne ze względu na konieczność zachowania dokumentu identyfikacyjnego przez całą długość życia zwierzęcia z rodziny koniowatych lub w sytuacji, gdy taki dokument nie został wydany z uwagi na ubój zwierzęcia przed osiągnięciem przez nie wymaganego maksymalnego wieku do celów identyfikacji.
- (40) Państwom członkowskim powinno się również zezwolić na dopuszczenie uproszczonego dokumentu identyfikacyjnego, który byłby wykorzystywany w odniesieniu do koniowatych przemieszczanych w obrębie ich terytorium. Plastikowe karty z wbudowanymi mikroprocesorami („karty elektroniczne”) zostały wprowadzone w charakterze urządzeń do przechowywania danych w różnych obszarach. Należy umożliwić wydawanie takich kart elektronicznych jako jednej z opcji oprócz dokumentu identyfikacyjnego oraz stosowanie ich w określonych warunkach zamiast dokumentu identyfikacyjnego towarzyszącego zarejestrowanym koniowatym lub koniowatym do hodowli i produkcji w trakcie przemieszczania w obrębie danego państwa członkowskiego.
- (41) Należy również przewidzieć przypadki, w których oryginalny dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na cały okres życia danego zwierzęcia z rodziny koniowatych został zagubiony, przestał być czytelny lub zawiera błędne informacje, które nie są wynikiem nielegalnych praktyk. Przepisy te powinny w najszerszym możliwym zakresie wykluczyć niezgodne z prawem posiadanie więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego, tak aby status zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi był właściwie opisany. W przypadku gdy dostępne są wystarczające i możliwe do zweryfikowania informacje, należy wydać duplikat dokumentu identyfikacyjnego, oznaczony jako duplikat i z zasady wykluczający zwierzę z rodziny koniowatych z uboju w celu spożycia przez ludzi. W pozostałych przypadkach należy wydać zastępczy dokument identyfikacyjny, również oznaczony jako zastępczy i wykluczający zwierzę z rodziny koniowatych z uboju w celu spożycia przez ludzi, w którym to dokumencie dodatkowo należy określić dane zwierzę jako zwierzę z rodziny koniowatych do hodowli i produkcji.
- (42) Procedury te powinny mieć również zastosowanie do koniowatych, które zostały przedstawione do identyfikacji po upływie ustalonego terminu pierwszej identyfikacji, ponieważ nie można wykluczyć nieuczciwych praktyk i zamiaru uzyskania dodatkowego dokumentu identyfikacyjnego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29).

- (43) W niektórych przypadkach, gdy koniowate są wpisywane lub rejestrowane w celu wpisu do ksiąg stadnych prowadzonych przez organizacje hodowlane w państwach trzecich, konieczne są przepisy szczególne umożliwiające utrzymanie rejestracji zwierzęcia z rodziny koniowatych w księdze stadnej i jednocześnie zapewniające jego wykluczenie z łańcucha żywnościowego poprzez odpowiednie wpisy w dokumencie identyfikacyjnym.
- (44) Zgodnie z dyrektywą 2009/156/WE dokument identyfikacyjny stanowi narzędzie służące ograniczeniu przemieszczenia koniowatych w przypadku wystąpienia choroby podlegającej obowiązkowi zgłaszania w gospodarstwie, w którym są one utrzymywane lub hodowane. Tym samym niezbędne jest zapewnienie możliwości zawieszenia tego dokumentu identyfikacyjnego do celów przemieszczania w przypadku wystąpienia niektórych chorób poprzez odpowiedni wpis w dokumencie identyfikacyjnym.
- (45) Ponadto dyrektywa 2009/156/WE wymaga, aby zarejestrowane koniowate były w momencie opuszczania gospodarstwa identyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego, który w szczególności musi potwierdzać, że koniowate te nie pochodzą z gospodarstwa, które było objęte pewnymi zakazami. W związku z tym odpowiednią sekcję we wzorze dokumentu identyfikacyjnego należy uczynić obowiązkową dla wszystkich koniowatych oraz odpowiednio ją przeformułować.
- (46) W przypadku śmierci koniowatego z powodów innych niż ubój w rzeźni dokument identyfikacyjny, jeśli towarzyszy on zwłokom na podstawie przepisów krajowych, powinien zostać zwrócony instytucji wydającej przez organ nadzorujący przetwarzanie padłego zwierzęcia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽¹⁾ lub kremację w spalarniach o niskiej wydajności, o których mowa w rozdziale III załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽²⁾, a ponadto należy zapewnić, by transponder lub jakkolwiek inna metoda zastępcza wykorzystywana do weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia z rodziny koniowatych nie mogła zostać ponownie wykorzystana.
- (47) Aby zapobiec wprowadzeniu transponderów do łańcucha żywnościowego, mięso zwierząt z rodziny koniowatych, z którego nie można było usunąć transpondera podczas uboju, powinno zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi zgodnie z sekcją II rozdział V załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004. Aby ułatwić lokalizację wszczepionych transponderów, miejsce wszczepienia powinno zostać znormalizowane i odnotowane w dokumentach identyfikacyjnych.
- (48) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ żywe zwierzęta przygotowywane do wprowadzenia do obrotu w celu spożycia przez ludzi definiuje się jako żywność. Wspomniane rozporządzenie przewiduje daleko idącą odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym na wszystkich etapach produkcji żywności, włącznie z monitorowaniem zwierząt hodowanych w celu produkcji żywności.
- (49) Na pewnym etapie życia koniowate do hodowli i produkcji oraz zarejestrowane koniowate mogą zostać uznane za koniowate przeznaczone na ubój w rozumieniu dyrektywy 2009/156/WE. Mięso zwierząt nieparzystokopytnych, równoznacznych z koniowatymi, jest zdefiniowane w pkt 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, które ustanawia szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego.
- (50) Po wygaśnięciu środków przejściowych do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004 zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2076/2005 ⁽⁵⁾, wymogi w zakresie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego w odniesieniu do koniowatych są wdrażane od dnia 1 stycznia 2010 r.
- (51) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 stanowi, że podmiot prowadzący rzeźnię jest zobowiązany do gromadzenia, sprawdzania i opracowywania informacji dotyczących łańcucha żywnościowego zawierających dane szczegółowe w zakresie pochodzenia, historii i zarządzania zwierzętami przeznaczonymi do produkcji żywności. Właściwy organ może zezwolić na przesyłanie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, odnoszących się do gospodarskich zwierząt nieparzystokopytnych, w tym samym czasie, w którym przesyłane są zwierzęta, zamiast

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83).

w terminie wcześniejszym. Dokument identyfikacyjny towarzyszący koniowatym przeznaczonym do uboju powinien w związku z powyższym wchodzić w zakres wspomnianych informacji dotyczących łańcucha żywnościowego.

- (52) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 stanowi, że urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany do zweryfikowania wypełnienia obowiązku przez podmiot działający na rynku spożywczym, polegającego na zapewnieniu, by zwierzęta przyjęte do uboju w celu spożycia przez ludzi były prawidłowo identyfikowane.
- (53) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 stanowi, że podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zobowiązane są sprawdzać paszporty towarzyszące gospodarskim zwierzętom nieparzystokopytnym dla upewnienia się, czy dane zwierzę jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, i jeżeli przyjmują zwierzę do uboju, zobowiązane są przekazać paszport urzędowemu lekarzowi weterynarii.
- (54) Biorąc pod uwagę szczególną sytuację koniowatych, które urodziły się jako zwierzęta gatunków, z których lub od których pozyskuje się żywność, ale nie we wszystkich przypadkach są hodowane głównie do tego celu i w większości przypadków nie są utrzymywane przez całe swoje życie przez podmioty działające na rynku spożywczym zdefiniowane w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, konieczne jest wprowadzenie procedury zapewniającej płynne połączenie kontroli dokumentu identyfikacyjnego ze względów zdrowia publicznego z zarządzaniem tym dokumentem zgodnie z dyrektywą 2009/156/WE. Centralna baza danych w każdym państwie członkowskim jest zatem narzędziem o zasadniczym znaczeniu dla sprawdzenia niektórych szczegółów dotyczących dokumentu identyfikacyjnego i danych w nim zawartych przed podjęciem decyzji o przyjęciu zwierząt do uboju w celu spożycia przez ludzi. W przypadku gdy informacje na temat wykluczenia z uboju w celu spożycia przez ludzi w sekcji II dokumentu identyfikacyjnego nie odpowiadają informacjom zapisanym w centralnej bazie danych, informacje zawarte w jednym z tych źródeł, które prowadzą do wykluczenia danego zwierzęcia z rodziny koniowatych z uboju w celu spożycia przez ludzi, powinny być nadrzędne.
- (55) Dyrektywa Rady 96/22/WE⁽¹⁾ ma zastosowanie do zwierząt gospodarskich, w tym gospodarskich zwierząt nieparzystokopytnych, jak również dzikich zwierząt tych gatunków wyhodowanych w gospodarstwie. Art. 7 tej dyrektywy dopuszcza, aby handel zarejestrowanymi koniowatymi, którym w celach zootechnicznych podano weterynaryjne produkty lecznicze o zawartości trenbolonu alilu lub agonistów receptorów beta, odbywał się przed końcem okresu karencji, pod warunkiem że warunki regulujące podawanie są spełnione oraz że rodzaj i data leczenia są zamieszczone w świadectwie lub paszporcie towarzyszącym tym zwierzętom.
- (56) Art. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009⁽²⁾ definiuje zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność jako „zwierzęta hodowane, chowane, utrzymywane, poddawane ubojowi lub pozyskiwane w celu produkcji żywności”. Art. 16 tego rozporządzenia stanowi, że zwierzętom, od których lub z których pozyskuje się żywność w Unii, mogą być podawane jedynie substancje farmakologicznie czynne sklasyfikowane zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a), b) lub c) przedmiotowego rozporządzenia, pod warunkiem że substancje te podawane są zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾.
- (57) Art. 6 dyrektywy 2001/82/WE stanowi, że weterynaryjny produkt leczniczy nie może być przedmiotem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu do celów podawania go jednemu gatunkowi lub większej liczbie gatunków zwierząt służących do produkcji żywności, jeżeli substancje farmakologicznie czynne, które on zawiera, nie są wymienione w załączniku I, II lub III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90. Przepisy zawarte w tych załącznikach są obecnie określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 37/2010⁽⁴⁾. Na zasadzie odstępstwa weterynaryjny produkt leczniczy zawierający substancje aktywne farmakologicznie niezawarte w załączniku I, II lub III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 może uzyskać pozwolenie dla konkretnych zwierząt z rodziny koniowatych, które zostały zgłoszone jako nieprzeznaczone na ubój w celu spożycia przez ludzi. Takie weterynaryjne produkty lecznicze nie mogą zawierać substancji czynnych zawartych w załączniku IV do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 ani być przeznaczone do stosowania w leczeniu chorób, wymienionych w zatwierdzonym Przeglądzie Właściwości Produktu, dla których weterynaryjny produkt leczniczy jest dopuszczony dla zwierząt z rodziny koniowatych. W związku z tym należy przewidzieć, by zwierzę z rodziny koniowatych mogło być wyłączone z uboju w celu spożycia przez ludzi według uznania właściciela zwierzęcia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

- (58) Art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/82/WE przewiduje w odniesieniu do koniowatych specjalne odstępstwa od art. 11 przedmiotowej dyrektywy. Dotyczą one leczenia zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, produktami leczniczymi, które mają ustalony maksymalny limit pozostałości w odniesieniu do gatunków innych niż gatunki docelowe lub są dopuszczone w odniesieniu do innej choroby, o ile wspomniane koniowate są zidentyfikowane zgodnie z prawodawstwem unijnym i wyraźnie oznaczone w dokumencie identyfikacyjnym jako przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi po okresie karencji wynoszącym co najmniej sześć miesięcy, po poddaniu ich leczeniu substancjami wymienionymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006 ⁽¹⁾.
- (59) Zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE państwa członkowskie zapewniają, by właściciele lub hodowcy zwierząt, od których i z których pozyskuje się żywność, mogli przedstawiać dowody nabycia, posiadania i podawania weterynaryjnych produktów leczniczych takim zwierzętom przez okres pięciu lat od ich podania, także w sytuacji, gdy zwierzę zostaje ubite w ciągu tych pięciu lat. Aby stosować te przepisy, niezbędne jest niezwłoczne wprowadzenie uboju zwierzęcia z rodziny koniowatych do centralnej bazy danych w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się dane zwierzę.
- (60) Aby zachować kontrolę nad wydawaniem dokumentów identyfikacyjnych, w bazie danych utrzymywanej przez instytucję wydającą należy rejestrować minimalny zbiór stosownych danych dotyczących wydawania takich dokumentów.
- (61) System Uniwersalnego Dożywotniego Numeru Konia (ang. Universal Equine Life Number – UELN) został przyjęty na całym świecie przez najważniejsze organizacje zajmujące się hodowlą koni i organizacją zawodów. Został on opracowany z inicjatywy Światowej Federacji Hodowców Koni Sportowych (WBFSH), Międzynarodowego Komitetu Książ Stadnych (ISBC), Światowej Organizacji Konia Arabskiego (WAHO), Europejskiej Organizacji Konia Arabskiego (ECAHO), Międzynarodowej Konferencji Konia Angloarabskiego (CIAA), Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (fr. FEI) oraz Europejskiej Unii Kłusaków (fr. Union Européenne du Trot, UET), a z informacjami o systemie można zapoznać się na stronie internetowej UELN ⁽²⁾.
- (62) System UELN jest odpowiedni do rejestracji zarówno zarejestrowanych koniowatych, jak i koniowatych do hodowli i produkcji, i umożliwia stopniowe wprowadzanie skomputeryzowanych sieci w celu zapewnienia, by tożsamość zwierząt mogła być w dalszym ciągu weryfikowana zgodnie z art. 6 dyrektywy 90/427/EWG w przypadku zarejestrowanych koniowatych.
- (63) W przypadku gdy do baz danych przydzielane są kody, ani one, ani format zarejestrowanych numerów identyfikacyjnych poszczególnych zwierząt nie powinny w żaden sposób kolidować z ustanowionym systemem UELN. W związku z powyższym wykaz przydzielonych kodów UELN powinien być konsultowany przed przydzieleniem jakiegokolwiek nowego kodu do bazy danych.
- (64) Dyrektywa 2009/156/WE zobowiązuje urzędowego lekarza weterynarii do odnotowania numeru identyfikacyjnego lub numeru dokumentu identyfikacyjnego ubitego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz przedstawienia na żądanie właściwym organom w miejscu wysłania poświadczenia, że zwierzę zostało ubite. W związku z tym należy wyjaśnić, że w takich przypadkach dokumenty identyfikacyjne muszą zostać zniszczone w miejscu uboju, aby zapobiec nieuczciwemu wykorzystywaniu dokumentów identyfikacyjnych ubitych zwierząt z rodziny koniowatych.
- (65) Dyrektywa ta przewiduje również, że po poddaniu zarejestrowanych koni ubojowi, który obejmuje uśmiercanie w celu zwalczania chorób, ich dokumenty identyfikacyjne mają zostać zwrócone instytucji, która je wydała. Powyższe wymogi powinny również obowiązywać w odniesieniu do dokumentów identyfikacyjnych wydawanych zarejestrowanym koniowatym innym niż zarejestrowane konie oraz koniowatym do hodowli i produkcji.
- (66) Aby zapewnić aktualność informacji zawartych w bazach danych instytucji wydających, konieczne jest ustanowienie przepływu informacji na temat śmierci lub utraty zwierzęcia w bazie danych instytucji, która wydała dokument, oraz w centralnej bazie danych w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym zwierzę z rodziny koniowatych było utrzymywane.
- (67) Aby ułatwić zachowanie zgodności ze wspomnianymi wymogami należy rejestrować dożywotni numer zgodny z UELN i stosować go w celu określenia organów lub instytucji, które wydały dokument identyfikacyjny. Gdy to tylko możliwe, państwa członkowskie powinny wykorzystywać instytucje wyznaczone do kontaktów, które wskazały zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1950/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiające, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji istotnych w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych oraz substancji przynoszących dodatkowe korzyści kliniczne (Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 33).

⁽²⁾ <http://www.ueln.net>

- (68) Dzięki obowiązkowi rejestracji wnioskodawcy ubiegającego się o dokument identyfikacyjny, który w terminie krótszym niż 12 miesięcy od urodzenia zwierzęcia jest hodowcą i zazwyczaj właścicielem zwierzęcia, dla którego wydano dokument identyfikacyjny, oraz obowiązkowi zgłaszania instytucji wydającej wszelkich zmian miejsca zwykłego pobytu danego zwierzęcia z rodziny koniowatych na inne państwo członkowskie, może powstać łańcuch informacji umożliwiający w razie potrzeby zidentyfikowanie zwierzęcia.
- (69) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 504/2008 dane identyfikacyjne mają być uaktualniane w dokumencie identyfikacyjnym przez instytucję wydającą, która wydała dokument. Państwa członkowskie sygnalizowały niechęć właścicieli koniowatych do przysyłania pocztą dokumentu identyfikacyjnego w celu aktualizacji danych identyfikacyjnych instytucjom wydającym, szczególnie gdy instytucja wydająca znajduje się za granicą. Niechęć ta wynika z obawy utraty dokumentu identyfikacyjnego, a w konsekwencji identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych za pomocą duplikatu lub zastępczego dokumentu identyfikacyjnego, co wyklucza zwierzę z uboju w celu spożycia przez ludzi i znacząco zmniejsza wartość zwierzęcia.
- (70) Aby ułatwić zarządzanie dokumentem identyfikacyjnym w ciągu całego życia zwierzęcia, konieczne jest wprowadzenie procedur rejestracji dokumentu identyfikacyjnego w państwie członkowskim zamieszkania, zwłaszcza jeżeli dokument identyfikacyjny został wydany w innym państwie członkowskim. Konieczną komunikację z instytucją wydającą, która przeprowadziła wstępną identyfikację, najlepiej osiągnąć poprzez wymianę informacji między centralnymi bazami danych państw członkowskich.
- (71) Ponadto instytucje wydające mogą utracić zezwolenie lub wyznaczenie, podczas gdy wydane dokumenty identyfikacyjne pozostają ważnymi dokumentami do celów ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Konieczne jest zatem skopiowanie informacji zawartych w dokumencie identyfikacyjnym do bazy danych, która jest dostępna dla właściwych organów w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz dobrostanu zwierząt.
- (72) Ponieważ zwykle istnieje więcej niż jedna instytucja wydająca w każdym państwie członkowskim, a koniowate często przemieszczają się między gospodarstwami i między państwami członkowskimi, zmieniają status z „koniowatych do hodowli i produkcji” na „zarejestrowane koniowate” lub ze zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, na zwierzęta wyłączone z uboju w celu spożycia przez ludzi, oraz ponieważ zarejestrowane koniowate mogą być identyfikowane przez organizację prowadzącą księgę stadną, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim, nieuniknione, konieczne i stosowne dla skutecznego wdrażania dyrektyw 90/427/EWG i 2009/156/WE jest utworzenie centralnej bazy danych w każdym państwie członkowskim zawierającej zapisy danych identyfikacyjnych wszystkich koniowatych utrzymywanych w gospodarstwach położonych w odpowiednim państwie członkowskim.
- (73) Dopuszczalne byłoby jednak dalsze stosowanie przez państwa członkowskie, które utworzyły jedną bazę danych dla zarejestrowanych koniowatych, a inną bazę danych dla koniowatych do hodowli i produkcji, takiego systemu, pod warunkiem że te bazy danych mogą komunikować się ze sobą, a organy weterynaryjne mają pełny dostęp do każdej z nich.
- (74) W tym celu centralne bazy danych w różnych państwach członkowskich powinny współpracować zgodnie z dyrektywą Rady 89/608/EWG⁽¹⁾, aby ułatwić wymianę danych odnoszących się do danego zwierzęcia i wydanego dla niego dokumentu identyfikacyjnego.
- (75) Mając na względzie jednolite stosowanie przepisów unijnych dotyczących identyfikacji koniowatych w państwach członkowskich, a także w celu zapewnienia, by przepisy te były jasno określone i przejrzyste, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 504/2008 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (76) Zgodnie z pkt 24 załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 519/2013⁽²⁾ koniowate, które urodziły się w Chorwacji nie później niż do dnia 30 czerwca 2013 r. i nie zostały zidentyfikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 504/2008 muszą zostać zidentyfikowane zgodnie z tym ostatnim rozporządzeniem najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, rybołówstwo, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, polityka społeczna i zatrudnienie, środowisko naturalne, unia celna, stosunki zewnętrzne i polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony w związku z przystąpieniem Chorwacji (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74).

- (77) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r., tak by dać państwom członkowskim i podmiotom czas na dostosowanie się do nowych przepisów. Wymóg utworzenia i obsługi centralnej bazy danych powinien jednak mieć zastosowanie w Grecji, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie od dnia 1 lipca 2016 r.
- (78) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz oraz Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA, DEFINICJE, ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące identyfikacji koniowatych:
 - a) urodzonych na terytorium Unii; lub
 - b) dopuszczonych do swobodnego obrotu w Unii zgodnie z procedurą celną zdefiniowaną w art. 5 pkt 16 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów decyzji 96/78/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „koniowate” lub „zwierzę (zwierzęta) z rodziny koniowatych” oznaczają dzikie lub udomowione ssaki nieparzystokopytne dowolnego gatunku z rodzaju Equus, rodzina Equidae, oraz ich krzyżówki;
- b) „gospodarstwo” oznacza placówkę rolniczą lub treningową, stajnię lub każde pomieszczenie lub zakład, w którym koniowate są zwykle trzymane lub hodowane, bez względu na to, do czego są one przeznaczone, oraz rezerwy przyrody, w których koniowate żyją na wolności;
- c) „posiadacz” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która posiada zwierzę z rodziny koniowatych, lub taką, której powierzono opiekę nad takim zwierzęciem, za wynagrodzeniem finansowym lub nieodpłatnie, na stałe lub tymczasowo, także w trakcie transportu, na targach lub w czasie zawodów, wyścigów lub imprez kulturalnych;
- d) „właściciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną/osoby fizyczne lub prawne posiadającą/posiadające prawo własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych;
- e) „zarejestrowane koniowate” oznaczają wszystkie koniowate:
 - (i) wpisane lub zarejestrowane i kwalifikujące się do wpisu do księgi stadnej zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/427/EWG oraz zidentyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego przewidzianego w art. 8 ust. 1 wspomnianej dyrektywy; lub
 - (ii) konie, w tym kuce, zarejestrowane w międzynarodowym stowarzyszeniu lub organizacji, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów, oraz zidentyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez krajowy oddział tego związku lub organizacji;
- f) „księga stadna” oznacza każdą księgę, rejestr, kartotekę lub nośnik danych:
 - (i) które są prowadzone przez organizację lub stowarzyszenie urzędowo zatwierdzone lub uznane przez państwo członkowskie lub utrzymywane przez urzędową agencję zainteresowanego państwa członkowskiego; oraz
 - (ii) do których koniowate są wpisane lub w których są zarejestrowane i kwalifikują się do wpisu z podaniem wszystkich znanych przodków;
- g) „koniowate do hodowli i produkcji” oznaczają koniowate inne niż te wymienione w lit. e) i h);
- h) „koniowate przeznaczone na ubój” oznaczają koniowate przeznaczone do transportu bezpośredniego albo po przewozie tranzytem przez punkt gromadzenia, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 2009/156/WE, do rzeźni na ubój;
- i) „właściwy organ” oznacza centralny organ w danym państwie członkowskim odpowiedzialny za organizację kontroli urzędowych lub wszelki inny organ, któremu przyznano takie uprawnienia, w tym właściwy organ, o którym mowa w art. 2 lit. h) dyrektywy 2009/156/WE;
- j) „organ zootechniczny” oznacza centralny organ w danym państwie członkowskim odpowiedzialny za wdrażanie dyrektywy 90/427/EWG lub inny dowolny organ, któremu przyznano takie uprawnienia, w tym organy, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji 92/353/EWG;

- k) „odprawa czasowa” oznacza status zarejestrowanego konia pochodzącego z państwa trzeciego i wprowadzonego do Unii na okres krótszy niż 90 dni na podstawie decyzji przyjętej zgodnie z art. 19 lit. b) dyrektywy 2009/156/WE;
- l) „wprowadzenie stałe” oznacza status zwierzęcia z rodziny koniowatych pochodzącego z państwa trzeciego i przywożonego do Unii na okres 90 lub więcej dni;
- m) „znak” oznacza każdą widoczną lub dającą się zwizualizować i szczególną cechę danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, która jest wrodzona albo nabyta, i rejestrowana do celów identyfikacji;
- n) „transponder” oznacza pasywne urządzenie radiolokacyjne tylko do odczytu:
 - (i) zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystujące technologię pełnego duplexu (FDX lub FDX-B) lub pół-duplexu (HDX); oraz
 - (ii) umożliwiające dokonanie odczytu za pomocą czytnika zgodnego z normą ISO 11785 z odległości wynoszącej co najmniej 12 cm;
- o) „niepowtarzalny dożywotni numer” oznacza niepowtarzalny kod alfanumeryczny składający się z 15 znaków, zestawiający informacje dotyczące danego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz bazy danych i kraju, w którym informacje tego rodzaju są po raz pierwszy rejestrowane zgodnie z systemem kodowania Uniwersalnego Dożywotniego Numeru Konia (UELN); na numer ten składa się:
 - (i) sześciocyfrowy kod identyfikacyjny zgodny z UELN, odnoszący się do bazy danych, o której mowa w art. 39; oraz w dalszej kolejności
 - (ii) dziesięciocyfrowy indywidualny numer identyfikacyjny, przypisany do danego zwierzęcia z rodziny koniowatych;
- p) „państwo członkowskie wolne od afrykańskiego pomoru koni” oznacza:
 - (i) każde państwo członkowskie, w którym w ciągu dwóch ostatnich lat nie stwierdzono klinicznych, serologicznych (u nieszczepionych koniowatych) ani epidemiologicznych dowodów afrykańskiego pomoru koni; oraz
 - (ii) w którym nie przeprowadzono żadnych szczepień przeciwko tej chorobie w ciągu poprzednich 12 miesięcy;
- q) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku I do dyrektywy 2009/156/WE;
- r) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;
- s) „karta elektroniczna” oznacza plastikowe urządzenie z wbudowanym mikroprocesorem, umożliwiające przechowywanie danych i przekazywanie ich drogą elektroniczną do kompatybilnych systemów komputerowych;
- t) „odpowiedzialny lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/82/WE.

Artykuł 3

Zasady ogólne i obowiązek identyfikacji koniowatych

1. Koniowate żyjące na jednym z terytoriów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 są identyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. W przypadku gdy posiadacz nie jest właścicielem ani jednym z właścicieli zwierzęcia z rodziny koniowatych, działa on zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w imieniu właściciela i w porozumieniu z nim.
3. Państwa członkowskie i instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b), mogą wymagać, aby wniosek do instytucji wydającej o uzyskanie dokumentu identyfikacyjnego przewidziany w art. 11 lub wniosek o zmianę danych identyfikacyjnych w istniejącym dokumencie identyfikacyjnym przewidziany w art. 27 był składany przez właściciela.
4. Państwa członkowskie zapewniają, w stosownych przypadkach poprzez kontrole urzędowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004, by posiadacze zwierząt z rodziny koniowatych i instytucje wydające wywiązywały się ze swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Unijny system identyfikacji koniowatych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia unijny system identyfikacji koniowatych składa się z następujących elementów:
 - a) jednego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego, który – chyba że instytucja wydająca lub niniejsze rozporządzenie przewidują inaczej – pozostaje własnością instytucji wydającej, która go wydała, i który zawiera:
 - (i) opis słowny zwierzęcia z rodziny koniowatych, w którym określono jego znaki;
 - (ii) wypełniony opis graficzny przedstawiający znaki określone w opisie słownym;
 - (iii) miejsce na dozwolone wpisy opisujące zmiany danych identyfikacyjnych;

- b) metody weryfikowania tożsamości, która:
 - (i) zapewnia jednoznaczne powiązanie pomiędzy dokumentem identyfikacyjnym a zwierzęciem z rodziny koniowatych, dla którego został on wydany;
 - (ii) dowodzi, że zwierzę z rodziny koniowatych przeszło już proces identyfikacji;
 - c) bazy danych, w której zgodnie z art. 38 rejestruje się dane identyfikacyjne dotyczące zwierzęcia z rodziny koniowatych, dla którego wydano dokument identyfikacyjny, oraz posiadacza, który złożył wniosek o dokument identyfikacyjny, a jednocześnie przypisuje się zwierzęciu niepowtarzalny dożywotni numer;
 - d) centralnej bazy danych utworzonej zgodnie z art. 39.
2. Zwierzę z rodziny koniowatych uznaje się za zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wyłącznie gdy:
- a) towarzyszy mu dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z jednym z następujących przepisów:
 - (i) art. 9 w odniesieniu do koniowatych urodzonych na terytorium Unii; lub
 - (ii) art. 14 w odniesieniu do koniowatych przywożonych do Unii; lub
 - (iii) art. 29 lub 30 w przypadku, gdy koniowatym towarzyszy duplikat dokumentu identyfikacyjnego; lub
 - (iv) art. 32, w przypadku gdy koniowatym towarzyszy zastępczy dokument identyfikacyjny; lub
 - b) jest ono zidentyfikowane zgodnie z:
 - (i) art. 24 w odniesieniu do odstępstw dotyczących przemieszczeń lub transportu koniowatych, którym towarzyszy dokument tymczasowy; lub
 - (ii) art. 26 ust. 2 w odniesieniu do odstępstw dotyczących niektórych przemieszczeń i transportu koniowatych na ubój.

ROZDZIAŁ II

IDENTYFIKACJA KONIOWATYCH URODZONYCH NA TERYTORIUM UNII

Artykuł 5

Institucje wydające dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii

1. Dokument identyfikacyjny przewidziany w art. 7 jest wydawany przez jedną z następujących instytucji wydających:
- a) dla zarejestrowanych koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (i) niniejszego rozporządzenia – przez organizację lub stowarzyszenie oficjalnie zatwierdzone lub uznane zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji 92/353/EWG, lub przez urzędową agencję państwa członkowskiego, która prowadzi księgę hodowlaną, do której dane zwierzę z rodziny koniowatych zostało wpisane lub w której zostało zarejestrowane i kwalifikuje się do wpisu zgodnie z decyzją 96/78/WE;
 - b) dla zarejestrowanych koni, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (ii) – przez krajowy oddział międzynarodowej organizacji lub stowarzyszenia, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów, nadzorowanych przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym mają one siedzibę główną;
 - c) dla koniowatych do hodowli i produkcji, o których mowa w art. 2 lit. g) – przez:
 - (i) właściwy organ dla gospodarstwa, w którym zwierzę z rodziny koniowatych jest utrzymywane w momencie jego identyfikacji; lub
 - (ii) instytucję wydającą wyznaczoną i nadzorowaną przez właściwy organ, o którym mowa w ppkt (i), której zadanie to zostało powierzone.
2. Właściwy organ wyznacza wyłącznie takie instytucje wydające, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii), które spełniają następujące warunki:
- a) musi istnieć dokładny opis zadań i obowiązków, które instytucja wydająca ma wykonywać, oraz warunków, w jakich może je wykonywać;
 - b) musi istnieć dowód na to, że instytucja wydająca:
 - (i) dysponuje wiedzą fachową, sprzętem oraz infrastrukturą wymaganymi do wykonywania powierzonych jej zadań;
 - (ii) dysponuje dostateczną liczbą odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników;
 - (iii) jest bezstronna oraz wolna od konfliktu interesów w zakresie wykonywania powierzonych jej zadań;
 - (iv) posiada wzór dokumentu identyfikacyjnego, który jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu;

- c) instytucja wydająca musi ściśle współpracować z właściwym organem w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia oraz, w razie potrzeby, w celu wyeliminowania wszelkich takich przypadków;
 - d) pomiędzy właściwym organem a wyznaczoną instytucją wydającą odbywa się sprawna i skuteczna współpraca.
3. W przypadku gdy właściwy organ ma uzasadnione powody do stwierdzenia, że instytucja wydająca prowadzi działania, które nie są zgodne z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, bada takie domniemane przypadki niezgodności. Dokumenty identyfikacyjne nie mogą być wydawane przez instytucję wydającą, dopóki dochodzenie nie zostało zakończone, a wszelkie przypadki niezgodności zostały wykluczone lub skorygowane.
4. Jeżeli, pomimo środków podjętych zgodnie z ust. 3, instytucja wydająca, o której mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ cofa upoważnienie do wydawania dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych.

W następstwie wycofania upoważnienia do wydawania dokumentów identyfikacyjnych właściwy organ zapewnia dalszą identyfikację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem koniowatych, za które jest odpowiedzialny, oraz przyjmowanie przez ten właściwy organ lub przez instytucję wydającą, której zadanie to zostało powierzone przez właściwy organ, zwracanych dokumentów identyfikacyjnych lub dokumentów identyfikacyjnych, które mają zostać zwrócone, zgodnie z art. 34.

Artykuł 6

Informacje dotyczące instytucji wydających

1. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz instytucji wydających, o których mowa w art. 5 ust. 1, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim, ich instytucjom wydającym i opinii publicznej na stronie internetowej utworzonej przez właściwy organ.
2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1:
 - a) obejmuje dane kontaktowe niezbędne do spełnienia wymogów art. 35 i art. 37 ust. 4, art. 38 ust. 3 i art. 40 ust. 1;
 - b) jest zgodny z wzorem formularza określonym w rozdziale 2 sekcja I lit. f) załącznika II do decyzji 2009/712/WE oraz z wymogami określonymi w załączniku III do tej decyzji;
 - c) jest bezpośrednio dostępny poprzez link internetowy przekazywany Komisji zgodnie z ust. 3 i i może być wykorzystywany w sposób intuicyjny przez osoby niebędące rodzinnymi użytkownikami języka.
3. Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu aktualnych wykazów, o których mowa w ust. 1, Komisja stronę tworzy internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza bezpośredni link do wymaganych informacji znajdujących się na stronie internetowej określonej w ust. 1.

Artykuł 7

Format i treść dokumentów identyfikacyjnych wydawanych dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii

1. Koniowate urodzone na terytorium Unii są identyfikowane za pomocą jednego dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych wydanego na cały okres życia danego zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z:
 - a) wzorem dokumentu identyfikacyjnego określonym w części 1 załącznika I;
 - b) dodatkowymi wymogami określonymi w części 2 tego załącznika.
2. Instytucje wydające zapewniają, by dokument identyfikacyjny zawierał wystarczającą liczbę stron z polami formularza przeznaczonymi do wprowadzenia wymaganych informacji w ramach następujących sekcji przewidzianych we wzorze dokumentu identyfikacyjnego określonego w załączniku I część 1:
 - a) w przypadku zarejestrowanych koniowatych – przynajmniej sekcje I–IX;
 - b) w przypadku koniowatych do hodowli i produkcji – przynajmniej sekcje I–IV.
3. Instytucje wydające zapewniają, by kolejność i numeracja sekcji w dokumentach identyfikacyjnych określone w załączniku I część 1 pozostawały niezmiennie i by w przypadku sekcji, w których przewidziano miejsce na większą liczbę wpisów, dokument identyfikacyjny zawierał wystarczającą liczbę stron.
4. Instytucje wydające są odpowiedzialne za bezpieczne zarządzanie pustymi i wypełnionymi dokumentami identyfikacyjnymi na swoim terenie.

W przypadku gdy, nie naruszając przepisów art. 4 ust. 1 lit. a), regulamin danej instytucji wydającej na to pozwala, instytucje wydające zapewniają faktyczne unieważnianie dokumentów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 34 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) i art. 35, przed wydaniem dokumentu właścicielowi zwierzęcia na pamiątkę, aby zapobiec nieuczciwemu wykorzystaniu samego dokumentu oraz zawartych w nim informacji.

5. Właściwy organ wraz z organem zootechnicznym może przyjąć procedury administracyjne w celu zapewnienia harmonizacji układu graficznego dokumentów identyfikacyjnych wydanych pod ich nadzorem przez instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1, pod warunkiem że przestrzegane są ogólne wymogi określone w ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 8

Obowiązki właściwego organu w zakresie wydawania dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii

Organ zootechniczny i właściwy organ zapewniają, aby na ich terytorium instytucje wydające, za które są odpowiednio odpowiedzialne:

- a) wydawały dokumenty identyfikacyjne, które są zgodne z wymogami określonymi w art. 7 ust. 1, 2 i 3;
- b) posiadały systemy niezbędne do sprawdzenia, w przypadku gdy jest to wymagane przez właściwy organ, czy dokument identyfikacyjny zadeklarowany jako wydany przez te organy:
 - (i) jest niepowtarzalny, prawdziwy i autentyczny;
 - (ii) zawiera, w przypadku gdy niewypełnione dokumenty identyfikacyjne są drukowane na zapas, numer seryjny wydrukowany przynajmniej na stronach zawierających sekcje I, II i III dokumentu identyfikacyjnego.

Artykuł 9

Wydawanie dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii

1. Instytucje wydające mogą wydawać wyłącznie dokumenty identyfikacyjne, które:
 - a) są zgodne z wymogami art. 7 ust. 1, 2 i 3;
 - b) mają sekcję I należycie uzupełnioną informacjami zweryfikowanymi przez instytucję wydającą wskazaną w sekcji I część A pkt 11 lub w jej imieniu;
 - c) mają uzupełnioną sekcję IV, jeżeli jest to wymagane przepisami krajowymi lub zasadami i przepisami wykonawczymi instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b);
 - d) mają sekcję V uzupełnioną zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Instytucja wydająca, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), identyfikuje zarejestrowane koniowate, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (i), zgodnie z zasadami księgi stadnej, o których mowa w tym przepisie, i podaje w sekcji V dokumentu identyfikacyjnego informacje ze świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 90/427/EWG oraz w załączniku do niej.
3. Zgodnie z zasadami organizacji lub stowarzyszenia, które ustanowiły księgę stadną pochodzenia rasy zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych, sekcja V dokumentu identyfikacyjnego zawiera:
 - a) kompletne informacje rodowodowe;
 - b) sekcję księgi stadnej, o której mowa w art. 2 lub 3 dyrektywy 96/78/WE;
 - c) o ile ją ustanowiono – klasę głównego działu księgi stadnej, do której zarejestrowane zwierzę z rodziny koniowatych jest wpisane.
4. W celu rejestracji konia do zawodów lub wyścigów, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (ii), instytucja wydająca, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b):
 - a) wydaje zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) oraz regulaminem tej instytucji wydającej dokument identyfikacyjny zgodny z przepisami art. 7 ust. 1, 2 i 3; lub
 - b) uznaje i zatwierdza dokument identyfikacyjny wydany dla tego konia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu; lub
 - c) wydaje nowy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. c).

Artykuł 10

Odstępstwo od podawania niektórych informacji w sekcjach I i IV dokumentu identyfikacyjnego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 9 ust. 1 lit. b) właściwy organ może upoważnić instytucje wydające do niepodawania za pomocą rysunku informacji, o których mowa w pkt 12–18 opisu graficznego w dokumencie identyfikacyjnym określonego w załączniku I sekcja I część B, o ile spełnione są oba następujące warunki:
 - a) transponder jest wszczepiony zgodnie z art. 18 lub stosuje się równoważną dozwoloną metodę zastępczą weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 21;
 - b) fotografia lub wydruk wystarczająco szczegółowo przedstawia zwierzę z rodziny koniowatych.
2. Instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b), mogą:
 - a) nie skorzystać z odstępstwa przyznanego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu;
 - b) dostosować dokumenty identyfikacyjne wydane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do wymogów określonych w art. 9 ust. 1.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. c) informacje dotyczące właściciela mogą być dostarczane w formie świadectwa własności lub karty rejestracyjnej, rejestrowanych w bazie danych utworzonej zgodnie z art. 38, i zawierających odniesienie do:
 - a) niepowtarzalnego dożywotniego numeru zwierzęcia z rodziny koniowatych;
 - b) numeru dokumentu identyfikacyjnego, w stosownych przypadkach, oraz kodu transpondera lub dozwolonej zastępczej metody weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 21.

Świadectwo własności lub karta rejestracyjna, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą zostać zwrócone instytucji wydającej, jeżeli zwierzę padło lub zostało sprzedane, zgubione, skradzione, poddane ubojowi lub zabite.

Artykuł 11

Wnioski o dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii

1. Posiadacze zwierząt składają wniosek o dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych urodzonych na terytorium Unii do odpowiedniej instytucji wydającej w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, i przekazują wszelkie informacje niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
2. Państwa członkowskie ustalają terminy złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezbędne do zapewnienia zgodności z terminem identyfikacji określonym w art. 12 i art. 13 ust. 1.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 1 decyzji 96/78/WE posiadacz może złożyć wniosek przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu do odpowiedniej instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b), mającej siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych.

Artykuł 12

Termin identyfikacji koniowatych urodzonych na terytorium Unii

1. Koniowate urodzone na terytorium Unii identyfikuje się za pomocą dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z art. 9 nie później niż 12 miesięcy od daty urodzenia, a w każdym razie przed opuszczeniem na stałe gospodarstwa urodzenia, chyba że takie przemieszczenie odbywa się zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. c) jako przemieszczenie żrebięcia przed odłączeniem od matki, od której żrebię to jest zależne, lub zgodnie z art. 26 ust. 2.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu maksymalnego dopuszczalnego okresu identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych do sześciu miesięcy lub do roku kalendarzowego urodzenia.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 nowy dokument identyfikacyjny może zostać wydany zgodnie z art. 9 w każdym momencie:
 - a) na wniosek właściwego organu, w przypadku gdy istniejący dokument identyfikacyjny nie spełnia wymogów art. 7 ust. 1, 2 i 3 lub niektóre dane identyfikacyjne określone w sekcji I, II lub V nie zostały właściwie wpisane przez instytucję wydającą; lub
 - b) w przypadku gdy zwierzę z rodziny koniowatych do hodowli i produkcji jest przenoszone do wyższej kategorii jako zarejestrowane zwierzę z rodziny koniowatych zgodnie z zasadami instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), a istniejącego dokumentu identyfikacyjnego nie można odpowiednio dostosować; lub

- c) w przypadku gdy koń jest przenoszony do wyższej kategorii lub rejestrowany jako zarejestrowany koń, o którym mowa w art. 2 lit. e) ppkt (ii), zgodnie z regulaminem instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), a istniejącego dokumentu identyfikacyjnego nie można odpowiednio dostosować; lub
- d) w przypadku gdy dokument identyfikacyjny został wydany zgodnie z art. 10 ust. 1 i nie może zostać dostosowany do wymogów art. 9 ust. 1 zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b); lub
- e) w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 4 i 5, a istniejącego dokumentu identyfikacyjnego nie można odpowiednio dostosować; lub
- f) w przypadku gdy dokument identyfikacyjny zostaje skonfiskowany przez właściwy organ w ramach dochodzenia.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym, istniejący dokument identyfikacyjny zostaje zwrócony instytucji wydającej w celu unieważnienia, a unieważnienie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego i wydanie nowego dokumentu identyfikacyjnego rejestruje się w bazie danych utworzonej zgodnie z art. 38.

Artykuł 13

Odstępstwa dotyczące identyfikacji niektórych koniowatych żyjących w warunkach dzikich lub półdzikich

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 właściwy organ może podjąć decyzję, zgodnie z którą koniowate tworzące określone populacje żyjące w dzikich lub półdzikich warunkach na niektórych obszarach, które są określane przez właściwy organ, są identyfikowane za pomocą dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z art. 9 lub art. 17 ust. 4 wyłącznie wtedy, gdy są one:
 - a) usuwane z takich populacji, z wyłączeniem transferu pod urzędowym nadzorem z jednej określonej populacji do drugiej; lub
 - b) wprowadzane do użytku gospodarskiego.
2. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z odstępstwa przewidzianego w ust. 1 zgłaszają Komisji, w odniesieniu do niniejszego artykułu, przedmiotowe populacje i obszary, które określiły zgodnie z ust. 1, przed skorzystaniem z przedmiotowego odstępstwa.

ROZDZIAŁ III

IDENTYFIKACJA KONIOWATYCH PRZYWOŻONYCH DO UNII

Artykuł 14

Identyfikacja koniowatych przywożonych do Unii

Dokumenty identyfikacyjne wydane w państwach trzecich uważa się za ważne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że spełniają następujące warunki:

- a) zostały wydane:
 - (i) w przypadku zarejestrowanych koniowatych – przez organ państwa trzeciego ujęty w wykazie przewidzianym w art. 3 ust. 1 dyrektywy 94/28/WE, wydający świadectwa rodowodowe; lub
 - (ii) w przypadku zarejestrowanego konia – przez krajowy oddział międzynarodowej organizacji lub stowarzyszenia, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów, mający siedzibę w państwie trzecim, o którym to oddziale mowa w art. 5 ust. 1 lit. b); lub
 - (iii) we wszystkich innych przypadkach – przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia zwierzęcia z rodziny koniowatych;
- b) spełniają wszystkie wymogi art. 7 ust. 2.

Artykuł 15

Wnioski o wydanie dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych przywożonych do Unii

1. Posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych zwraca się z wnioskiem do instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1, odpowiedniej dla kategorii zwierzęcia z rodziny koniowatych, o wydanie zgodnie z art. 9 dokumentu identyfikacyjnego zgodnego z art. 7 lub o zarejestrowanie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego w bazie danych utworzonej przez tę instytucję wydającą zgodnie z art. 38 niniejszego rozporządzenia w terminie 30 dni od daty zakończenia procedury celnej określonej w art. 5 pkt 16 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w przypadku gdy:
 - a) koniowate są przywożone do Unii; lub
 - b) właściwy organ zamienił odprawę czasową zarejestrowanego konia zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie art. 19 lit. b) dyrektywy 2009/156/WE na wprowadzenie stałe zgodnie z art. 19 lit. c) wspomnianej dyrektywy.

2. W przypadku gdy istniejący dokument identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów art. 7 ust. 2, instytucja wydająca na wniosek posiadacza:

- a) uzupełnia dokument identyfikacyjny, tak by był on zgodny z wymogami art. 7 ust. 2;
- b) rejestruje dane identyfikacyjne przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych wraz z informacjami uzupełniającymi w bazie danych utworzonej zgodnie z art. 38.

3. W przypadku gdy istniejący dokument identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, nie może zostać zmieniony tak, by spełniał wymogi art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, uznaje się go za nieważny do celów identyfikacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a zwierzę z rodziny koniowatych jest identyfikowane poprzez wydanie zgodnie z art. 9 nowego dokumentu identyfikacyjnego zgodnego z wymogami art. 7 ust. 1, 2 i 3 na podstawie przedstawionego dokumentu identyfikacyjnego, który musi zawierać przynajmniej informacje określone w załączniku do dyrektywy 90/427/EWG.

ROZDZIAŁ IV

KONTROLE WYMAGANE PRZED WYDANIEM DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH ORAZ METODY WERYFIKOWANIA TOŻSAMOŚCI

Artykuł 16

Weryfikacja pojedynczych dokumentów identyfikacyjnych wydanych dla koniowatych

1. Przed wydaniem dokumentu identyfikacyjnego instytucja wydająca, lub osoba działająca w jej imieniu, podejmuje wszelkie stosowne środki w celu:

- a) zweryfikowania, czy taki dokument identyfikacyjny nie został już wydany dla przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych;
- b) zapobieżenia nieuczciwemu wydaniu więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego dla jednego zwierzęcia z rodziny koniowatych.

2. Środki przewidziane w ust. 1 obejmują:

- a) zapoznanie się z odpowiednimi dostępnymi zapisami elektronicznymi i dokumentacją;
- b) oszacowanie wieku zwierzęcia z rodziny koniowatych;
- c) skontrolowanie zwierzęcia z rodziny koniowatych, przewidziane w art. 17, pod kątem wszelkich śladów lub znaków wskazujących na wcześniejszą identyfikację.

Artykuł 17

Środki mające na celu wykrycie wcześniejszej identyfikacji koniowatych

1. Środki mające na celu wykrycie ewentualnych śladów lub znaków wskazujących na wcześniejszą identyfikację, przewidziane w art. 16, obejmują przynajmniej środki mające na celu wykrycie:

- a) jakiegokolwiek uprzednio wszczepionego transpondera, przy użyciu czytnika zgodnego z normą ISO 11785 i umożliwiającego dokonanie odczytu przynajmniej transponderów HDX i FDX-B, przynajmniej w sytuacji, gdy czytnik znajduje się w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią ciała w miejscu, gdzie w normalnych okolicznościach wszczepiany jest transponder;
- b) wszelkich klinicznych oznak wskazujących na to, że uprzednio wszczepiony transponder lub znak, uprzednio zastosowany zgodnie z art. 21, został chirurgicznie usunięty lub zmieniony;
- c) wszelkich śladów lub wskazówek świadczących o tym, że zastępcza metoda weryfikowania tożsamości została zastosowana do danego zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z art. 21.

2. W przypadku gdy – w następstwie wniosku złożonego przez posiadacza zgodnie z art. 11 ust. 1 – środki przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu wskazują na obecność uprzednio wszczepionego transpondera lub jakiegokolwiek zastępczej metody weryfikowania tożsamości zastosowanej zgodnie z art. 21, co wskazuje na ukończoną wcześniejszą identyfikację zgodnie z art. 9, instytucja wydająca:

- a) wydaje duplikat lub zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 29 lub 32, zależnie od dostępnych informacji;
- b) wprowadza te informacje, tj. numer transpondera lub zastępczą metodę weryfikowania tożsamości, w odpowiedni sposób do pól formularza w części A i do opisu graficznego w części B sekcji I dokumentu identyfikacyjnego.

3. W sytuacji, gdy nieudokumentowane usunięcie transpondera lub zastępczej metody weryfikowania tożsamości, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, zostanie potwierdzone u zwierzęcia z rodziny koniowatych urodzonego na terytorium Unii, instytucja wydająca wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 32.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu właściwy organ może zezwolić na wydanie dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 dla zwierząt z rodziny koniowatych żyjących w warunkach dzikich lub półdzikich, o których mowa w art. 13, posiadających wszczepiony transponder, ale dla których zgodnie z art. 13 dokument identyfikacyjny nie został wydany, pod warunkiem że kod transpondera został zarejestrowany w momencie wszczepienia w bazie danych instytucji wydającej odpowiedzialnej za tę populację koniowatych.

Artykuł 18

Elektroniczne metody weryfikowania tożsamości

1. Instytucja wydająca zapewnia wszczepienie transpondera zwierzęciu z rodziny koniowatych w chwili, gdy jest ono po raz pierwszy identyfikowane zgodnie z art. 12.

2. Transponder jest wszczepiany pozajelitowo w warunkach aseptycznych między potylicą a kłębem w połowie wysokości szyi w okolicy więzadła karkowego.

Właściwy organ może jednak zezwolić na wszczepienie transpondera w innym miejscu na szyi zwierzęcia z rodziny koniowatych, pod warunkiem że takie alternatywne wszczepienie nie:

- a) zagraża dobrostanowi zwierzęcia z rodziny koniowatych;
 - b) zwiększa ryzyka przesuwania się transpondera w porównaniu z metodą określoną w akapicie pierwszym.
3. Państwa członkowskie określają minimalne kwalifikacje wymagane do interwencji przewidzianej w ust. 2 lub wyznaczają osobę („wykwalifikowana osoba”) bądź zawód, którego przedstawicielom powierza się przeprowadzanie tego rodzaju operacji.

4. Instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b), mogą wymagać, aby zwierzęta z rodziny koniowatych, które zostały zidentyfikowane poprzez zastosowanie zastępczej metody weryfikowania tożsamości przewidzianej w art. 21, były znakowane poprzez wszczepienie transpondera do celów wpisu lub rejestracji koniowatych w księgach stadnych lub rejestracji zarejestrowanych koni do celów zawodów.

5. Instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz właściwy organ mogą wymagać, aby zwierzęta z rodziny koniowatych uznane za zidentyfikowane zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 43 ust. 1 były znakowane poprzez wszczepienie transpondera w celu weryfikowania tożsamości, w przypadkach gdy:

- a) uprzednio wszczepione i zarejestrowane transpondery przestały funkcjonować;
- b) wrodzony albo nabyty znak zarejestrowany jako zastępcza metoda weryfikowania tożsamości, o której mowa w art. 21, przestał być odpowiedni do tego celu; lub
- c) właściwy organ uzna to za niezbędne do zapewnienia weryfikowania tożsamości.

Artykuł 19

Zarządzanie niepowtarzalnością kodu przekazywanego przez transponder

1. Państwa członkowskie stanowią przepisy zgodnie z normami, o których mowa w art. 2 lit. n) ppkt (i), w celu zapewnienia niepowtarzalności kodów przekazywanych przez transpondery wszczepione przez instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadkach gdy wydają one dokumenty identyfikacyjne zgodnie z art. 9.

2. Zasady określone zgodnie z ust. 1 stosuje się bez narażania na szwank systemu identyfikacji ustanowionego przez instytucję wydającą w innym państwie członkowskim, która przeprowadziła identyfikację zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 20

Zapisanie kodu transpondera w dokumencie identyfikacyjnym

1. W przypadku gdy transponder jest wszczepiony zgodnie z art. 18, instytucja wydająca wprowadza do dokumentu identyfikacyjnego następujące informacje:

- a) w sekcji I część A pkt 5 – przynajmniej 15 ostatnich cyfr kodu przekazywanego przez transponder i wyświetlanego przez czytnik po wszczepieniu; a w stosownych przypadkach:
 - (i) nalepkę z kodem kreskowym, pod warunkiem że strona jest następnie laminowana; lub
 - (ii) wydruk wspomnianego kodu kreskowego kodującego przynajmniej tych 15 ostatnich cyfr kodu przekazywanego przez transponder;

- b) w pkt 12 lub 13 opisu graficznego w sekcji I część B, w zależności od strony, po której wszczepiono transponder – miejsce, w którym transponder został wszczepiony zwierzęciu z rodziny koniowatych, i odczyt po jego wszczepieniu;
 - c) w pkt 19 opisu graficznego w sekcji I część B – podpis lekarza weterynarii albo wykwalifikowanej osoby, która przeprowadzała identyfikację, wypełniając pkt 3 części A oraz opis graficzny w sekcji I część B, i odczytała kod przekazywany przez transponder po jego wszczepieniu, lub osoby odtwarzającej takie informacje do celów wydania dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z zasadami instytucji wydającej.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu w sytuacji gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest oznakowane przy użyciu uprzednio wszczepionego transpondera, który jest niezgodny z normami ISO, o których mowa w art. 2 lit. n) ppkt (i), nazwa producenta lub system czytnika są wpisywane do dokumentu identyfikacyjnego w sekcji I część A pkt 5.

Artykuł 21

Zatwierdzanie zastępczych metod weryfikowania tożsamości

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na odpowiednie zastępcze metody weryfikowania tożsamości koniowatych urodzonych w Unii, w tym znaki, które spełniają wymogi art. 4 ust. 1 lit. b) i zapewniają możliwość zweryfikowania tożsamości zwierzęcia z rodziny koniowatych zarejestrowanej w dokumencie identyfikacyjnym.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by:
- a) na ich terytorium zastępcze metody weryfikowania tożsamości koniowatych nie były stosowane jako jedyny sposób weryfikowania tożsamości większości koniowatych identyfikowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - b) widoczne znaki stosowane u koniowatych do hodowli i produkcji nie mogły zostać pomyłone ze znakami zastrzeżonymi na ich terytorium do użytku instytucji wydających, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), w odniesieniu do zarejestrowanych koniowatych;
 - c) jakkolwiek dozwolona zastępcza metoda weryfikowania tożsamości lub dowolna kombinacja takich metod dawała przynajmniej takie same gwarancje jak transponder wszczepiony zgodnie z art. 18;
 - d) informacje na temat zastępczej metody weryfikowania tożsamości zastosowanej u indywidualnego zwierzęcia z rodziny koniowatych mogły być opisane w formacie, który może zostać zdigitalizowany i przechowywany w sposób umożliwiający wyszukiwanie w bazie danych utworzonej zgodnie z art. 38.
3. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z odstępstwa określonego w ust. 1 informacje o swoich dozwolonych zastępczych metodach weryfikowania tożsamości udostępniają Komisji, pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej, o której mowa w art. 6 ust. 1.

Artykuł 22

Obowiązki instytucji wydających i hodowców stosujących zastępcze metody weryfikowania tożsamości

1. Instytucja wydająca dopilnowuje, aby dokumentu identyfikacyjnego dla zwierzęcia z rodziny koniowatych nie wydano, chyba że:
- a) sprawdzono prawidłowe stosowanie dozwolonej zastępczej metody weryfikowania tożsamości, o której mowa w art. 21;
 - b) stosowana metoda weryfikowania tożsamości jest wprowadzona w sekcji I część A pkt 6 lub 7 lub, w stosownych przypadkach, w sekcji XI dokumentu identyfikacyjnego oraz zarejestrowana w bazie danych zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. f).
2. W sytuacji gdy stosowana jest zastępcza metoda weryfikowania tożsamości, posiadacz zapewnia dostęp do wspomnianych informacji identyfikacyjnych lub, w stosownych przypadkach, ponosi koszty lub jest przygotowany na okres oczekiwania wynikający z weryfikowania tożsamości zwierzęcia z rodziny koniowatych.

ROZDZIAŁ V

PRZEMIESZCZANIE I TRANSPORT KONIOWATYCH

Artykuł 23

Przemieszczanie i transport zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do hodowli i produkcji

1. Dokumenty identyfikacyjne wydane dla zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych do hodowli i produkcji zgodnie z art. 9 ust. 1, art. 14, art. 29, art. 30 lub art. 32 towarzyszą koniowatym, dla których zostały wydane, przez cały czas, w tym, w przypadku gdy jest to wymagane przez prawodawstwo krajowe, w trakcie transportu zwłok zwierzęcia z rodziny koniowatych w celu przetworzenia w zakładzie zatwierdzonym zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 lub zakładzie, o którym mowa w rozdziale III lit. a) ppkt (iii) załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dokument identyfikacyjny nie musi towarzyszyć zarejestrowanym koniowatym lub koniowatym do hodowli i produkcji, jeśli:
 - a) są utrzymywane w stajni lub na pastwisku, a dokument identyfikacyjny może być niezwłocznie okazany przez posiadacza;
 - b) są tymczasowo użytkowane wierzchowo, zaprzęgowo, pociągowo lub oprowadzane:
 - (i) w pobliżu gospodarstwa w obrębie danego państwa członkowskiego, w związku z czym dokument identyfikacyjny może zostać niezwłocznie okazany; albo
 - (ii) w czasie przemieszczania koniowatych na zarejestrowane pastwiska letnie lub z pastwisk letnich, pod warunkiem że dokumenty identyfikacyjne mogą zostać okazane w gospodarstwie wyjścia;
 - c) są nieodsadzone i towarzyszą swojej matce lub kłaczy mamce;
 - d) uczestniczą w treningu lub teście w ramach zawodów jeździeckich lub w wydarzeniu, które wymagają tymczasowego opuszczenia przez nie obiektu, w którym odbywa się trening, zawody lub wydarzenie;
 - e) są przemieszczane lub transportowane w nagłej sytuacji mającej związek z samymi zwierzętami z rodziny koniowatych lub z gospodarstwem, w którym są utrzymywane.

Artykuł 24

Odstępstwo dotyczące przemieszczania lub transportu koniowatych, którym towarzyszy dokument tymczasowy

1. Na wniosek posiadacza lub właściwego organu instytucja wydająca wydaje dokument tymczasowy zawierający co najmniej informacje przewidziane w załączniku III, umożliwiające przemieszczanie lub transport koniowatych w obrębie tego samego państwa członkowskiego przez okres nie dłuższy niż 45 dni, przy czym dokument identyfikacyjny jest zwracany instytucji wydającej lub właściwemu organowi w celu uaktualnienia danych identyfikacyjnych.
2. Koniowate, którym towarzyszy dokument tymczasowy określony w ust. 1, nie są przemieszczane do rzeźni do uboju w celu spożycia przez ludzi.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku gdy w okresie 45 dni, o którym mowa we wspomnianym ustępie, zwierzę z rodziny koniowatych jest transportowane do innego państwa członkowskiego lub przez inne państwo członkowskie do państwa trzeciego, towarzyszy mu, bez względu na jego status rejestracyjny, oprócz dokumentu tymczasowego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, świadectwo zdrowia zwierząt zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2009/156/WE.

Artykuł 25

Odstępstwo dotyczące przemieszczania z kartą elektroniczną

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie lub transport, w obrębie tego samego państwa członkowskiego, zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych do hodowli i produkcji, którym nie towarzyszy ich dokument identyfikacyjny, pod warunkiem że towarzyszy im karta elektroniczna wydana przez instytucję, która wydała ich dokument identyfikacyjny, i zawierająca informacje określone w załączniku II.
 2. Państwa członkowskie korzystające z odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu mogą przyznawać sobie nawzajem odstępstwa dotyczące przemieszczania lub transportu zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych do hodowli i produkcji w obrębie swoich własnych terytoriów.
- Powiadamiają one Komisję o swoim zamiarze przyznania takich odstępstw.

Artykuł 26

Przemieszczanie i transport koniowatych przeznaczonych na ubój

1. Koniowatym przeznaczonym na ubój podczas przemieszczania lub transportu do rzeźni towarzyszą:
 - a) dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z art. 9 ust. 1 lub art. 14; lub
 - b) duplikat dokumentu identyfikacyjnego wydany zgodnie z art. 29 lub 30, który był przedmiotem odstępstwa przewidzianego w art. 31.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić, by koniowate przeznaczone na ubój, dla których nie wydano dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 1, zostały przetransportowane bezpośrednio z gospodarstwa, w którym się urodziły, do rzeźni w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:
 - a) koniowate nie ukończyły 12 miesięcy i posiadają widoczne rejestry na mlecznych siekaczach bocznych;
 - b) zapewniona jest nieprzerwana identyfikowalność, poczynwszy od gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło, aż do rzeźni;
 - c) w trakcie transportu do rzeźni koniowate są indywidualnie oznaczane zgodnie z art. 18 lub 21;
 - d) przesyłce towarzyszą informacje dotyczące łańcucha żywnościowego zgodnie z sekcją III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które muszą obejmować odniesienie do indywidualnego oznaczenia, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu;
 - e) transponder lub jakiegokolwiek fizyczny identyfikator zastosowane u danego zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z art. 21 jest chroniony przed późniejszym nieuczciwym wykorzystaniem, przede wszystkim poprzez jego odzyskanie, zniszczenie lub pozbycie się na miejscu.
3. Art. 34 ust. 1 lit. b) i c) nie ma zastosowania w przypadku przemieszczania lub transportu koniowatych przeznaczonych na ubój zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VI

ZARZĄDZANIE DOKUMENTAMI IDENTYFIKACYJNYMI, WYSTAWIANIE ICH DUPLIKATÓW I DOKUMENTÓW ZASTĘPCZYCH ORAZ ZAWIESZANIE DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH

Artykuł 27

Obowiązki posiadaczy w odniesieniu do zarządzania dokumentami identyfikacyjnymi w celu zapewnienia ciągłości tożsamości w okresie życia zwierzęcia z rodziny koniowatych

1. Posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych zapewnia w każdym momencie aktualność i poprawność następujących danych identyfikacyjnych w dokumencie identyfikacyjnym:
 - a) statusu zwierzęcia z rodziny koniowatych pod względem kwalifikowania się do uboju w celu spożycia przez ludzi;
 - b) możliwego do odczytania kodu transpondera lub znaku zastosowanego jako zastępcza metoda weryfikowania tożsamości przewidziana w art. 21;
 - c) statusu jako zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych lub zwierzęcia z rodziny koniowatych do hodowli i produkcji;
 - d) informacji na temat własności, jeżeli jest to wymagane przez ustawodawstwo państwa członkowskiego, w którym utrzymywane jest dane zwierzę z rodziny koniowatych, lub przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1.
2. Niezależnie od instytucji wydającej, która wydała dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 9 ust. 1, art. 14, art. 29 lub art. 32, posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych zapewnia złożenie dokumentu identyfikacyjnego w instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1, odpowiedniej dla kategorii zwierzęcia z rodziny koniowatych w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, w celu przekazania danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 1, w ciągu 30 dni od:
 - a) wydania dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 1 przez instytucję wydającą poza państwem członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo;
 - b) wprowadzenia zwierzęcia z rodziny koniowatych do państwa członkowskiego, w którym położone jest gospodarstwo, z innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem:
 - (i) koniowatych uczestniczących w konkursach, wyścigach, pokazach, treningach i zrywce przez okres nie dłuższy niż 90 dni;
 - (ii) ogierów utrzymywanych w danym państwie członkowskim w sezonie rozplodowym;
 - (iii) klaczy utrzymywanych w danym państwie członkowskim do celów hodowlanych przez okres nieprzekraczający 90 dni;

- (iv) koniowatych przebywających w obiekcie weterynaryjnym z przyczyn medycznych;
 - (v) koniowatych przeznaczonych do uboju w ciągu 10 dni od ich wprowadzenia.
3. W razie potrzeby uaktualnienia w dokumencie identyfikacyjnym danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 1, posiadacz składa dokument identyfikacyjny w terminie 30 dni od wydarzenia, które miało wpływ na dane identyfikacyjne:
- a) w przypadku zarejestrowanych koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (i) – w instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), która
 - (i) wydała dokument identyfikacyjny danemu zarejestrowanemu koniowatemu; lub
 - (ii) jest zatwierdzona zgodnie z decyzją 92/353/EWG w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, i ustanowiła księgę stadną, w której zwierzę z rodziny koniowatych może być wpisane lub zarejestrowane zgodnie z decyzją 96/78/WE; lub
 - b) w przypadku zarejestrowanych koni, o których mowa w art. 2 lit. e) ppkt (ii) – w instytucji wydającej, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), zgodnie z zasadami tej instytucji wydającej, która wydała dokument identyfikacyjny dla danego zarejestrowanego konia; lub
 - c) we właściwym organie lub dowolnej instytucji wydającej wyznaczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych.

Artykuł 28

Obowiązki instytucji wydających w odniesieniu do zarządzania dokumentami identyfikacyjnymi w celu zapewnienia ciągłości tożsamości w okresie życia zwierzęcia z rodziny koniowatych

Instytucja wydająca, o której mowa w art. 27 ust. 3:

- a) przeprowadza konieczne aktualizacje danych identyfikacyjnych w dokumencie identyfikacyjnym;
- b) wpisuje w sekcji I część C dokumentu identyfikacyjnego wymagane informacje na temat instytucji wydającej, które muszą obejmować co najmniej zgodny z UELN numer bazy danych, jeśli początkowo nie wydała dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 1;
- c) uzupełnia wpisy w sekcji IV dokumentu identyfikacyjnego, jeżeli zmiana własności jest wymagana prawodawstwem krajowym lub zasadami instytucji wydającej;
- d) wpisuje lub uzupełnia w bazie danych, którą ustanowiła zgodnie z art. 38, dane identyfikacyjne zawarte w złożonym dokumencie identyfikacyjnym;
- e) przekazuje informacje do centralnej bazy danych zgodnie z art. 39.

Artykuł 29

Wydawanie duplikatów dokumentów identyfikacyjnych

1. Duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy:

- a) oryginalny dokument identyfikacyjny zostanie utracony, a tożsamość zwierzęcia może zostać ustalona, w szczególności poprzez kod przekazywany przez transponder lub zastępczą metodę weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 21; lub
- b) zwierzę nie zostało zidentyfikowane w terminach określonych w art. 12, art. 14 lub art. 43 ust. 2, pod warunkiem że świadectwo pokrycia jest dostępne, a biologiczna matka lub, w przypadku transferu zarodków, matka zastępcza, jest identyfikowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; lub
- c) właściwy organ ma dowody, że niektóre dane identyfikacyjne w istniejącym dokumencie identyfikacyjnym nie odpowiadają danemu zwierzęciu z rodziny koniowatych, i przepisy art. 12 ust. 3 lit. a) nie mogą być stosowane.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, instytucja wydająca, o której mowa w art. 5 ust. 1, na wniosek posiadacza lub właściwego organu:

- a) stosuje u zwierzęcia, w stosownych przypadkach, transponder zgodnie z art. 18 lub dozwoloną metodę weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 21;

- b) wydaje duplikat dokumentu identyfikacyjnego, wyraźnie oznaczony jako taki („duplikat dokumentu identyfikacyjnego”) z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru zarejestrowanego w bazie danych instytucji wydającej, która:
 - (i) przeprowadziła pierwszą identyfikację zwierzęcia i wydała utracony oryginalny dokument identyfikacyjny; lub
 - (ii) wydaje duplikat dokumentu identyfikacyjnego dla zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1 lit. b);
 - c) klasyfikuje zwierzę z rodziny koniowatych w sekcji II część II duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.
3. Dane duplikatu dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z ust. 2 są wprowadzane z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru do bazy danych, o której mowa w art. 38, i przekazywane do centralnej bazy danych zgodnie z art. 39.
4. W przypadku gdy utracony dokument identyfikacyjny został wydany zgodnie z art. 9 ust. 1 przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1, a która już nie istnieje, duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1, w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych.

Artykuł 30

Wydawanie duplikatów dokumentów identyfikacyjnych dla koniowatych przywożonych do Unii

Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 2 w przypadku gdy utracony oryginalny dokument identyfikacyjny został wydany przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 14 lit. a), w państwie trzecim, nowy dokument identyfikacyjny może zostać wydany przez tę instytucję wydającą w tym państwie trzecim, pod warunkiem że nowy dokument identyfikacyjny jest:

- a) wysyłany przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 14 lit. a), do instytucji wydającej, o której mowa w art. 29 ust. 2, w przypadku gdy jest oznaczony jako duplikat dokumentu identyfikacyjnego, zwierzę jest sklasyfikowane zgodnie z art. 29 ust. 2 lit. c), a informacje są wprowadzone do bazy danych zgodnie z art. 29 ust. 3;
- b) przekazywany posiadaczowi lub – w przypadku gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych – właścicielowi przez instytucję wydającą lub właściwy organ w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych.

Artykuł 31

Zawieszenie statusu zwierząt z rodziny koniowatych przeznaczonych do uboju w celu spożycia przez ludzi

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 2 lit. c) i art. 30, z wyjątkiem przypadku opisanego w art. 43 ust. 2, właściwy organ może podjąć decyzję o zawieszeniu statusu danego zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi na okres sześciu miesięcy, w przypadku gdy:
- a) w ciągu 30 dni od zgłoszonej daty utraty dokumentu identyfikacyjnego posiadacz jest w stanie udowodnić w sposób zadowalający, że status danego zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi nie został naruszony przez jakąkolwiek terapię za pomocą produktów leczniczych;
 - b) wniosek o identyfikację składa się zgodnie z art. 1 ust. 1 tiret drugie decyzji 96/78/WE w ciągu pierwszego roku życia, lecz po upływie maksymalnego dopuszczalnego okresu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku opisanym w ust. 1 właściwy organ wpisuje datę rozpoczęcia sześciomiesięcznego okresu zawieszenia w sekcji II część III kolumna pierwsza duplikatu dokumentu identyfikacyjnego, a następnie wypełnia jego trzecią kolumnę.

Artykuł 32

Wydawanie zastępczych dokumentów identyfikacyjnych

1. Zastępczy dokument identyfikacyjny jest wydawany przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy:
- a) oryginalny dokument identyfikacyjny został utracony, oraz:
 - (i) tożsamość zwierzęcia nie może zostać ustalona;
 - (ii) nie ma wskazówek ani dowodów świadczących o tym, że dla tego zwierzęcia dokument identyfikacyjny został wydany uprzednio przez instytucję wydającą, o której mowa w art. 5 ust. 1;
 - b) zwierzę nie zostało zidentyfikowane w terminach określonych w art. 12 ust. 1 lub 2, art. 14 lub art. 43 ust. 2.

2. W przypadkach opisanych w ust. 1 instytucja wydająca, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), odpowiedzialna za obszar, na którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, na wniosek posiadacza lub żądanie właściwego organu:

- a) wszczepia zwierzęciu transponder zgodnie z art. 18 lub stosuje zastępczą metodę weryfikowania tożsamości zgodnie z art. 21;
- b) wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny wyraźnie oznaczony jako taki („zastępczy dokument identyfikacyjny”), z odniesieniem do nowo przypisanego niepowtarzalnego dożywotniego numeru odpowiadającego zapisowi w bazie danych w momencie wydawania tego zastępczego dokumentu identyfikacyjnego;
- c) klasyfikuje zwierzę z rodziny koniowatych w sekcji II część II zastępczego dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

3. Szczegółowe informacje dotyczące zastępczego dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu są wprowadzane poprzez odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru do bazy danych, o której mowa w art. 38, i przekazywane do centralnej bazy danych zgodnie z art. 39.

Artykuł 33

Zawieszenie ważności dokumentu identyfikacyjnego do celów przemieszczania

Urzędowy lekarz weterynarii zawiesza ważność dokumentu identyfikacyjnego do celów przemieszczania, dokonując stosownego wpisu w jego sekcji III, w przypadku gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest trzymane w gospodarstwie lub pochodzi z gospodarstwa, które:

- a) jest obiektem zakazu określonego w art. 4 ust. 5 dyrektywy 2009/156/WE; lub
- b) jest położone w państwie członkowskim, które nie jest państwem członkowskim wolnym od afrykańskiego pomoru koni, lub na części terytorium państwa członkowskiego uważanej zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/156/WE za zakażoną afrykańskim pomorem koni.

ROZDZIAŁ VII

ŚMIERĆ KONIOWATYCH ORAZ KONIOWATE PRZEZNACZONE DO UBOJU W CELU SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI I HISTORIA LECZENIA

Artykuł 34

Obowiązki urzędowego lekarza weterynarii oraz właściwego organu w przypadku uboju lub śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych

1. W przypadku uboju lub śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych stosuje się następujące środki:

- a) transponder jest chroniony przed późniejszym nieuczciwym wykorzystaniem, przede wszystkim poprzez jego odzyskanie, zniszczenie lub pozbycie się na miejscu;
- b) dokument identyfikacyjny jest unieważniany przynajmniej za pomocą uniemożliwiającego przerabianie ostemplowania go jako „nieważny” na każdej stronie lub przebicie przez wszystkie strony otworu o odpowiedniej średnicy nie mniejszej niż standardowy otwór dziurkacza;
- c) w odniesieniu do niepowtarzalnego dożywotniego numeru:
 - (i) dokument identyfikacyjny jest niszczone pod urzędowym nadzorem w rzeźni, w której zwierzę zostało poddane ubojowi, a instytucji wydającej przedstawiane jest poświadczenie, bezpośrednio lub za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 36 ust. 2, informujące ją o dacie uboju zwierzęcia w rzeźni i dacie zniszczenia dokumentu identyfikacyjnego; albo
 - (ii) unieważniony dokument identyfikacyjny jest zwracany instytucji wydającej wskazanej w sekcji I część A pkt 11 dokumentu identyfikacyjnego albo w części C wspomnianej sekcji, zaktualizowanej zgodnie z art. 28 lit. b), bezpośrednio lub za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 36 ust. 2, wraz z informacją o dniu, kiedy zwierzę zostało poddane ubojowi lub uśmiercone w celu zwalczania chorób.

2. Środki przewidziane w ust. 1 są realizowane przez lub pod nadzorem:

- a) urzędowego lekarza weterynarii:
 - (i) w przypadku uboju lub uśmiercenia w celu zwalczania chorób zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) akapit drugi dyrektywy 2009/156/WE; lub
 - (ii) po uboju, zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2009/156/WE; lub

- b) właściwego organu określonego w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 w przypadku unieszkodliwiania lub przetwarzania tuszy, której towarzyszył dokument identyfikacyjny zgodnie z przepisami krajowymi, o których mowa w art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w:
- (i) zakładzie zatwierdzonym zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009; lub
 - (ii) spalarni o niskiej wydajności, o której mowa w rozdziale III lit. a) ppkt (iii) załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
3. W przypadku gdy – wbrew wymogowi ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu – transponder nie może być odzyskany z ciała zwierzęcia z rodziny koniowatych poddanego ubojowi w celu spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii oświadcza, że mięso lub część mięsa zawierające transponder nie nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z sekcją II rozdział V ust. 1 lit. n) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 35

Obowiązek posiadacza i instytucji wydającej w przypadku śmierci lub utraty zwierzęcia z rodziny koniowatych

1. We wszystkich przypadkach śmierci lub utraty, w tym kradzieży zwierzęcia z rodziny koniowatych, nieokreślonych w art. 34 posiadacz zwraca dokument identyfikacyjny odpowiedniej instytucji wydającej określonej w sekcji I część A lub zaktualizowanej, zgodnie z art. 28 lit. b), w sekcji I część C dokumentu identyfikacyjnego w terminie 30 dni od śmierci lub utraty zwierzęcia z rodziny koniowatych.
2. Instytucja wydająca, która otrzymała informacje o śmierci lub utracie zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z art. 34 lub z ust. 1 niniejszego artykułu, postępuje zgodnie z art. 28 lit. d) i e).

Artykuł 36

Obowiązki państw członkowskich w zakresie zapewnienia przepływu informacji po śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych

1. Państwa członkowskie wdrażają procedury zwracania unieważnionych dokumentów identyfikacyjnych instytucji wydającej przewidzianego w art. 34 ust. 1 lit. c) ppkt (ii).
2. Państwa członkowskie mogą ustanowić punkt kontaktowy do celów otrzymania poświadczenia, o którym mowa w art. 34 ust. 1 lit. c) ppkt (i), lub dokumentów identyfikacyjnych, o których mowa w art. 34 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), do dalszego rozprawienia wśród odpowiednich instytucji wydających na ich terytorium.

Wspomnianym punktem kontaktowym może być instytucja wyznaczona do kontaktów określona w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

3. W stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 2, dane dotyczące punktu kontaktowego, które mogą zostać wprowadzone do centralnej bazy danych przewidzianej w art. 39, są udostępniane pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej, o której mowa w art. 6 ust. 1

Artykuł 37

Koniowate przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi i historia leczenia

1. Zwierzę z rodziny koniowatych uważa się za przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, o ile nie stwierdzono w sposób nieodwracalny, że nie jest przeznaczone do tego celu w sekcji II część II dokumentu identyfikacyjnego, poprzez:
 - a) podpis złożony przez właściciela, według jego uznania, zatwierdzony przez instytucję wydającą; lub
 - b) podpisy posiadacza i odpowiedzialnego lekarza weterynarii, działających zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE; lub
 - c) wpis dokonany przez instytucję wydającą w momencie wydawania duplikatu dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 29 lub 30 lub zastępczego dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 32.
2. Przed przystąpieniem do leczenia zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE lub wszelkiego leczenia z zastosowaniem produktu leczniczego dopuszczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianej dyrektywy odpowiedzialny lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/82/WE, ustala status zwierzęcia z rodziny koniowatych jako:
 - a) przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi, co jest przypadkiem domyślnym; albo
 - b) nieprzeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi, jak określono w sekcji II część II dokumentu identyfikacyjnego.

3. W sytuacji gdy leczenie określone w ust. 2 niniejszego artykułu nie jest dopuszczalne w przypadku zwierzęcia z rodziny koniowatych przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi, odpowiedzialny lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/82/WE, zapewnia, by na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE przedmiotowe zwierzę z rodziny koniowatych zostało przed leczeniem uznane w sposób nieodwracalny za nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi poprzez:

- a) wypełnienie i podpisanie sekcji II część II dokumentu identyfikacyjnego; oraz
- b) unieważnienie sekcji II część III dokumentu identyfikacyjnego zgodnie ze wskazówkami przewidzianymi w sekcji II część III.

4. Po zastosowaniu środków przewidzianych w ust. 3 posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych składa dokument identyfikacyjny w instytucji wydającej w państwie członkowskim, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, lub przekazuje informacje *online*, w przypadku gdy zapewniono taki dostęp do bazy danych, w terminie 14 dni od daty podpisania sekcji II część II dokumentu identyfikacyjnego.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 państwo członkowskie może przyjąć środki w celu zapewnienia zgłoszenia przez odpowiedzialnego lekarza weterynarii środków przeprowadzonych zgodnie z ust. 3 w terminie 14 dni od daty podpisania sekcji II część II dokumentu identyfikacyjnego:

- a) bezpośrednio instytucji wydającej, o której mowa w ust. 4, oraz dostarczenia instytucji wydającej informacji koniecznych do zaktualizowania bazy danych utworzonej zgodnie z art. 39; albo
- b) bezpośrednio do centralnej bazy danych utworzonej zgodnie z art. 39, w przypadku gdy zapewnione jest włączenie tych informacji do bazy danych utworzonej zgodnie z art. 38 przez instytucję wydającą, o której mowa w ust. 4.

6. W przypadku gdy zwierzę z rodziny koniowatych ma zostać poddane leczeniu na warunkach określonych w art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, odpowiedzialny lekarz weterynarii wprowadza w sekcji II część III dokumentu identyfikacyjnego wymagane dane szczegółowe dotyczące produktu leczniczego zawierającego substancje istotne w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych lub przynoszące dodatkowe korzyści kliniczne, wyszczególnione w rozporządzeniu (WE) nr 1950/2006.

Odpowiedzialny lekarz weterynarii wpisuje datę ostatniego przepisanego podania wspomnianego produktu leczniczego oraz, działając zgodnie z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2001/82/WE, powiadamia posiadacza o dacie wygaśnięcia okresu karencji określonego zgodnie z art. 10 ust. 3 wspomnianej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VIII

REJESTRACJA I SANKCJE

Artykuł 38

Baza danych

1. W przypadku wydawania dokumentu identyfikacyjnego lub dokonywania rejestracji uprzednio wydanych dokumentów identyfikacyjnych, instytucja wydająca rejestruje w swojej bazie danych przynajmniej następujące informacje dotyczące zwierząt z rodziny koniowatych:

- a) niepowtarzalny dożywotni numer;
- b) gatunek;
- c) płeć;
- d) masę;
- e) datę (dd/mm/rrrr) urodzenia podaną przez posiadacza, o którym mowa w lit. i);
- f) w stosownych przypadkach, co najmniej ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder lub kod transmitowany przez urządzenie radiolokacyjne niezgodne z normą ISO 11784 wraz z informacją dotyczącą wymaganego systemu odczytu, lub zastępczą metodę weryfikowania tożsamości zastosowaną zgodnie z art. 21;
- g) kraj urodzenia podany przez posiadacza, o którym mowa w lit. i);
- h) datę wydania i wszelkie zmiany dokumentu identyfikacyjnego;
- i) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres posiadacza, który złożył wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 29 ust. 2 lub art. 32 ust. 2, lub, w stosownych przypadkach, złożył dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 27 ust. 3;
- j) status jako zarejestrowanych koniowatych albo koniowatych do hodowli i produkcji;
- k) imię zwierzęcia (tj. imię nadane przy urodzeniu oraz, w stosownych przypadkach, nazwę handlową) zadeklarowane przez posiadacza, o którym mowa w lit. i);

- l) znany status zwierzęcia nieprzeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi;
 - m) numer seryjny, jeżeli taki numer seryjny jest stosowany do dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 3, oraz wszelkie informacje dotyczące nowych dokumentów identyfikacyjnych, duplikatów dokumentów identyfikacyjnych lub zastępczych dokumentów identyfikacyjnych wydanych zgodnie z art. 12 ust. 3, art. 29, art. 30 lub art. 32;
 - n) kraj, w którym położone jest gospodarstwo, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, zadeklarowany przez posiadacza, o którym mowa w lit. i);
 - o) zgłoszoną datę śmierci lub utraty zwierzęcia zadeklarowaną przez posiadacza, o którym mowa w lit. i), lub datę uboju.
2. Instytucja wydająca przechowuje informacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu zarejestrowane w swojej bazie danych przez co najmniej 35 lat lub przynajmniej do czasu, gdy upłyną dwa lata od daty przekazania informacji o śmierci danego zwierzęcia z rodziny koniowatych zgodnie z art. 34.
3. Nie później niż 15 dni od daty zarejestrowania informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, instytucja wydająca, o której mowa we wspomnianym ustępie, przekazuje informacje, o których mowa w lit. a)–j) oraz lit. l)–o) wspomnianego ustępu, do centralnej bazy danych utworzonej zgodnie z art. 39 w państwie członkowskim:
- a) w którym instytucja wydająca jest zatwierdzona, uznana, wyznaczona lub posiada swoją siedzibę główną zgodnie z art. 5 ust. 1;
 - b) w którym zwierzę z rodziny koniowatych się urodziło.

Artykuł 39

Utworzenie centralnej bazy danych

1. Państwa członkowskie tworzą centralną bazę danych do celów niniejszego rozporządzenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 centralna baza danych nie jest wymagana w tych państwach członkowskich, które mają jedną bazę danych dla zarejestrowanych koniowatych oraz jedną bazę danych dla koniowatych do hodowli i produkcji, pod warunkiem że:
 - a) obie bazy danych mogą skutecznie komunikować się ze sobą i współpracować z centralnymi bazami danych zgodnie z art. 40 w celu aktualizowania danych identyfikacyjnych koniowatych zmieniających swój status na zarejestrowane koniowate albo koniowate do hodowli i produkcji;
 - b) właściwy organ ma bezpośredni dostęp do wszystkich tych baz danych.
3. Państwa członkowskie udostępniają nazwę, adres oraz dane kontaktowe swoich centralnych baz danych pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej przewidzianej w art. 6 ust. 1.

Artykuł 40

Zarządzanie centralnymi bazami danych i współpraca między nimi

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by instytucje wydające, o których mowa w art. 5 ust. 1, wprowadzały informacje, o których mowa w art. 28 lit. e) i art. 38 ust. 1, dotyczące koniowatych zidentyfikowanych na jego terytorium, do centralnej bazy danych lub, by bazy danych instytucji wydających na jego terytorium były połączone z tą centralną bazą danych.
2. Państwa członkowskie współpracują przy zarządzaniu swoimi centralnymi bazami danych zgodnie z dyrektywą 89/608/EWG i zapewniają, by:
 - a) zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia centralna baza danych przekazywała, z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru, wszelkie zmiany danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 38 ust. 1, do centralnej bazy danych w państwie członkowskim, w którym wydano dokument identyfikacyjny;
 - b) właściwe organy innych państw członkowskich uzyskały bezpłatny dostęp do minimum informacji zawartych w centralnej bazie danych w celu zbadania, czy kod transpondera, niepowtarzalny dożywotni numer lub numer paszportu zostały w niej zapisane.

Artykuł 41

Sankcje

Państwa członkowskie przyjmują przepisy określające sankcje mające zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 1 stycznia 2016 r. i niezwłocznie powiadamiają Komisję o kolejnych zmianach na nie wpływających.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 42

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 504/2008 traci moc z dniem 1 stycznia 2016 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 2 następujące koniowate uważa się za zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:
 - a) koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r. i zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, pod warunkiem że dokumenty identyfikacyjne wydane dla tych koniowatych:
 - (i) zostały zarejestrowane zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.; oraz
 - (ii) zawierają sekcję odpowiadającą części IX wzoru dokumentu identyfikacyjnego określonego w załączniku do decyzji 93/623/EWG, a część III-A dokumentu identyfikacyjnego jest wypełniona, jeżeli w jego części III-B są wpisane informacje;
 - b) koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r., ale nie zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, pod warunkiem że zostały zidentyfikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 504/2008 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.;
 - c) koniowate zidentyfikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 504/2008 do dnia 31 grudnia 2015 r.
2. Koniowate, które urodziły się w Unii lub zostały przywiezione do Unii z państwa trzeciego po dniu 30 czerwca 2009 r. i które nie są identyfikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 504/2008 do dnia 31 grudnia 2015 r., są identyfikowane zgodnie z art. 29 lub 32 niniejszego rozporządzenia, w zależności od dostępności informacji na temat ich tożsamości, i są klasyfikowane w sekcji II część II duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 państwa członkowskie, które przyznały odstępstwa zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 przed dniem 1 stycznia 2016 r. i zgłosiły to Komisji przed tą datą, nie są zobowiązane do ponownego zgłaszania ich Komisji.
4. Państwa członkowskie, które nie utworzyły scentralizowanej bazy danych, jak przewidziano w art. 39, tworzą centralną bazę danych zgodnie z art. 39 i zapewniają jej operacyjność zgodnie z art. 40 najpóźniej do dnia 30 czerwca 2016 r.

Artykuł 44

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. Art. 39 stosuje się jednak od dnia 1 lipca 2016 r. w tych państwach członkowskich, które do dnia 1 stycznia 2016 r. nie utworzyły jeszcze operacyjnej centralnej bazy danych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Treść dokumentu identyfikacyjnego przewidzianego w art. 7 jest następująca:

DOCUMENT D'IDENTIFICATION DES ÉQUIDÉS

Ces instructions sont rédigées en vue d'assister l'utilisateur et n'entravent pas l'application des règles établies par le règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission (*).

- I. Le document d'identification doit comporter toutes les instructions nécessaires à son utilisation ainsi que les coordonnées de l'organisme émetteur en français, en anglais et dans une des langues officielles de l'État membre ou du pays dans lequel l'organisme émetteur a son siège.
- II. Le document d'identification doit contenir les renseignements suivants:

1. Section I – Identification

L'équidé doit être identifié par l'organisme émetteur. Le numéro unique d'identification valable à vie doit permettre d'identifier clairement l'équidé ainsi que l'organisme émetteur du document d'identification et doit être compatible avec le système UELN (numéro universel d'identification des équidés). Dans le signalement figurant à la section I, partie A, notamment au point 3, l'utilisation d'abréviations doit être évitée autant que possible. À la section I, partie A, point 5, un champ doit être prévu pour insérer au moins quinze chiffres du code transmis par le transpondeur.

À la section I, partie B, le signalement graphique doit être effectué à l'aide d'un stylo à bille à encre rouge pour les marques et d'un stylo à bille à encre noire pour les épis, ou à l'aide de ces mêmes couleurs s'il est effectué par voie électronique, selon les lignes directrices fournies par la Fédération équestre internationale (FEI) ou par Weatherbys.

La section I, partie C, doit servir à enregistrer toute modification des données d'identification.

2. Section II – Administration des médicaments vétérinaires

Les parties I et II ou la partie III de cette section doivent être dûment complétées suivant les instructions établies dans cette section.

3. Section III – Validité des documents pour les mouvements d'équidés

Les suspensions ou rétablissements de la validité du document conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), deuxième alinéa, de la directive 2009/156/CE doivent être consignés.

4. Section IV – Propriétaire

Le nom du propriétaire ou celui de son agent ou représentant doit être mentionné si l'organisme émetteur le requiert.

5. Section V – Certificat d'origine

Si l'équidé est inscrit ou enregistré et susceptible d'être inscrit dans un livre généalogique tenu par une organisation d'élevage agréée ou reconnue, le document d'identification doit indiquer le pedigree de l'équidé ainsi que la classe du livre généalogique dans laquelle celui-ci est inscrit conformément aux règles de l'organisation d'élevage agréée ou reconnue délivrant le document d'identification.

6. Section VI – Enregistrement des contrôles d'identité

À chaque fois que les lois et règlements l'exigent, l'identité de l'équidé doit faire l'objet de contrôles enregistrés par l'autorité compétente, au nom de l'organisme émetteur, ou par l'organisation gérant des chevaux en vue de la compétition ou des courses.

7. Section VII – Enregistrement des vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations contre la grippe équine, y compris par administration de vaccins combinés, doivent être enregistrées à la section VII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

(*) Règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission du 17 février 2015 établissant des règles conformément aux directives 90/427/CEE et 2009/156/CE du Conseil en ce qui concerne les méthodes d'identification des équidés (règlement sur le passeport équin) (JO L 59 du 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII – Enregistrement des vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine doivent être enregistrées à la section VIII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

9. Section IX – Examens de laboratoire

Les résultats de tous les examens pratiqués pour déceler une maladie transmissible doivent être consignés.

III. Le document d'identification peut contenir les renseignements suivants:

10. Section X – Conditions sanitaires de base (obligatoire pour les équidés enregistrés)

Ces conditions ne s'appliquent qu'aux mouvements d'équidés enregistrés qui ont lieu sur le territoire d'un même État membre.

11. Section XI – Châtaignes

Cette section est nécessaire au respect du modèle de document d'identification de la Fédération équestre internationale (FEI).

IV. Sauf s'il est détruit sous surveillance officielle à l'abattoir, le document d'identification doit être restitué à l'organisme émetteur en cas de mort, d'élimination, de perte ou de vol de l'animal, ou si celui-ci est abattu à des fins de lutte contre les maladies.

IDENTIFICATION DOCUMENT FOR EQUIDAE

These instructions are drawn up to assist the user and do not impede on the rules laid down in Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 (*).

- I. The identification document must contain all the instructions needed for its use and the details of the issuing body in French, English and one of the official language(s) of the Member State or country where the issuing body has its headquarters.
- II. The identification document must contain the following information:

1. Section I – Identification

The equine animal shall be identified by the issuing body. The unique life number shall clearly identify the equine animal and the issuing body which issued the identification document and shall be compatible with the universal equine life number (UELN).

In the narrative in Part A of Section I, in particular in point 3 thereof, abbreviations must be avoided, where possible. In point 5 of Part A of Section I, the space must be provided for at least 15 digits of the transponder code.

In Part B of Section I the outline diagram shall be completed using red, ball point ink for marks and black ball point ink for whorls, or by use of these colours respectively if completed electronically, taking into account the guidelines provided for by the World Equestrian Federation (FEI) or the Weatherbys.

Part C of Section I must be used to record modifications to identification details.

2. Section II – Administration of veterinary medicinal products

Parts I and II or Part III of this Section must be duly completed in accordance with the instructions set out in this Section.

3. Section III – Validity of document for movement of equidae

Invalidation or revalidation of the identification document in accordance with the second subparagraph of Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC must be indicated.

4. Section IV – Owner

The name of the owner or its agent or representative must be stated where required by the issuing body.

5. Section V – Certificate of origin

In the case of equidae entered or registered and eligible for entry in a studbook maintained by an approved or recognised breeding organisation, the identification document shall contain the pedigree and the studbook class in which the equine animal is entered in accordance with the rules of the approved or recognised breeding organisation issuing the identification document.

6. Section VI – Recording of identity checks

Whenever laws and regulations require to conduct checks on the identity of the equine animal, those checks should be recorded by the competent authority, on behalf of the issuing body or by the organisation which manages registered horses for competitions or races.

7. Section VII – Record of vaccination against equine influenza

All equine influenza vaccinations, including by use of combined vaccines, must be recorded in Section VII. The information may take the form of a sticker.

(*) Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 of 17 February 2015 laying down rules pursuant to Council Directives 90/427/EEC and 2009/156/EC as regards the methods for the identification of equidae (Equine Passport Regulation) (OJ L 59, 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII – Record of vaccination against other diseases

All vaccinations other than those against equine influenza must be recorded in Section VIII. The information may take the form of a sticker.

9. Section IX – Laboratory health tests

The results of all tests carried out to detect transmissible diseases must be recorded.

III. The identification document may contain the following information:

10. Section X – Basic health conditions (mandatory for registered equidae)

These conditions shall apply only for movement of registered equidae on the territory of a Member State.

11. Section XI – Chestnuts

This section shall be required for compliance with the model of the identification document of the World Equestrian Federation (FEI).

IV. Except where it is destroyed under official supervision at the slaughterhouse, the identification document must be returned to the issuing body after the animal has died, had to be destroyed, was lost or stolen or was slaughtered for disease control purposes.

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY DLA KONIOWATYCH

Poniższe instrukcje zostały opracowane, aby pomóc użytkownikowi, i nie stanowią przeszkody dla stosowania przepisów ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/262 (*).

- I. Dokument identyfikacyjny musi zawierać wszystkie instrukcje dotyczące stosowania go oraz informacje na temat instytucji wydającej w języku francuskim, angielskim oraz w jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego lub kraju, w którym instytucja wydająca ma swoją siedzibę główną.
- II. Dokument identyfikacyjny musi zawierać następujące informacje:

1. Sekcja I – Identyfikacja

Zwierzę z rodziny koniowatych jest identyfikowane przez instytucję wydającą. Niepowtarzalny dożywotni numer wyraźnie identyfikuje dane zwierzę z rodziny koniowatych i instytucję wydającą, która wydała dany dokument identyfikacyjny, i jest zgodny z Uniwersalnym Dożywotnim Numerem Konia (UELN).

W opisie słownym w sekcji I część A, w szczególności w jego pkt 3, należy unikać skrótów, tam gdzie jest to możliwe. W sekcji I część A pkt 5 musi być miejsce na co najmniej 15 znaków kodu transpondera.

W sekcji I część B opis graficzny wypełnia się czerwonym tuszem w odniesieniu do znaków i czarnym tuszem w odniesieniu do wicherków lub z wykorzystaniem tych kolorów, jeżeli wypełnia się go elektronicznie, z uwzględnieniem wytycznych sporządzonych przez Światowy Związek Jeździecki (FEI) lub Weatherbys.

Sekcja I część C musi być wykorzystywana do rejestrowania zmian w danych identyfikacyjnych.

2. Sekcja II – Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Części I oraz II lub część III tej sekcji muszą być należycie wypełnione zgodnie z instrukcjami określonymi w tej sekcji.

3. Sekcja III – Ważność dokumentu do celów przemieszczania koniowatych

Należy poinformować o unieważnieniu lub przywróceniu ważności dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) akapit drugi dyrektywy 2009/156/WE.

4. Sekcja IV – Właściciel

Nazwa lub nazwisko właściciela lub jego agenta lub przedstawiciela należy podać w przypadku takiego wymogu ze strony instytucji wydającej.

5. Sekcja V – Świadcstwo pochodzenia

W przypadku zwierząt z rodziny koniowatych wpisanych lub zarejestrowanych i kwalifikujących się do wpisu do księgi stadnej prowadzonej przez zatwierdzoną lub uznaną organizację hodowlaną dokument identyfikacyjny zawiera rodowód oraz klasę w księdze stadnej, do której dane zwierzę z rodziny koniowatych zostało wpisane zgodnie z przepisami zatwierdzonej lub uznanej organizacji hodowlanej wydającej dokument identyfikacyjny.

6. Sekcja VI – Rejestracja kontroli tożsamości

W każdym przypadku gdy przepisy ustawowe i wykonawcze wymagają przeprowadzenia kontroli tożsamości zwierzęcia z rodziny koniowatych, kontrole takie powinny być rejestrowane przez właściwy organ w imieniu instytucji wydającej lub przez organizację, która przygotowuje zarejestrowane konie do zawodów lub wyścigów.

7. Sekcja VII – Rejestracja szczepienia przeciwko grypie koni

Wszelkie szczepienia przeciwko grypie koni, w tym poprzez stosowanie szczepionek skojarzonych, muszą być rejestrowane w sekcji VII. Informacja może być przekazana w postaci naklejki.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określające, na podstawie dyrektywy Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz.U. L 59 z 3.3.2015, s. 1).

8. Sekcja VIII – Rejestracja szczepienia przeciwko innym chorobom

Wszelkie szczepienia inne niż szczepienia przeciwko grypie koni muszą być rejestrowane w sekcji VIII. Informacja może być przekazana w postaci naklejki.

9. Sekcja IX – Laboratoryjne badania stanu zdrowia

Wyniki wszystkich badań przeprowadzonych w celu wykrycia chorób przenośnych muszą zostać zarejestrowane.

III. Dokument identyfikacyjny może zawierać następujące informacje:

10. Sekcja X – Podstawowe warunki zdrowotne (obowiązkowe dla zarejestrowanych koniowatych)

Warunki te mają zastosowanie wyłącznie do przemieszczania zarejestrowanych koniowatych na terytorium państwa członkowskiego.

11. Sekcja XI – Kasztany

Niniejsza sekcja jest wymagana w celu zapewnienia zgodności ze wzorem dokumentu identyfikacyjnego Światowego Związku Jeździeckiego (FEI).

IV. Z wyjątkiem przypadków gdy jest on niszczone pod urzędowym nadzorem w rzeźni, dokument identyfikacyjny musi zostać zwrócony instytucji wydającej po tym, jak zwierzę padło, musiało zostać zgładzone, zaginęło lub zostało skradzione lub uśmiercone w celu zwalczania chorób.

SEKCJA I

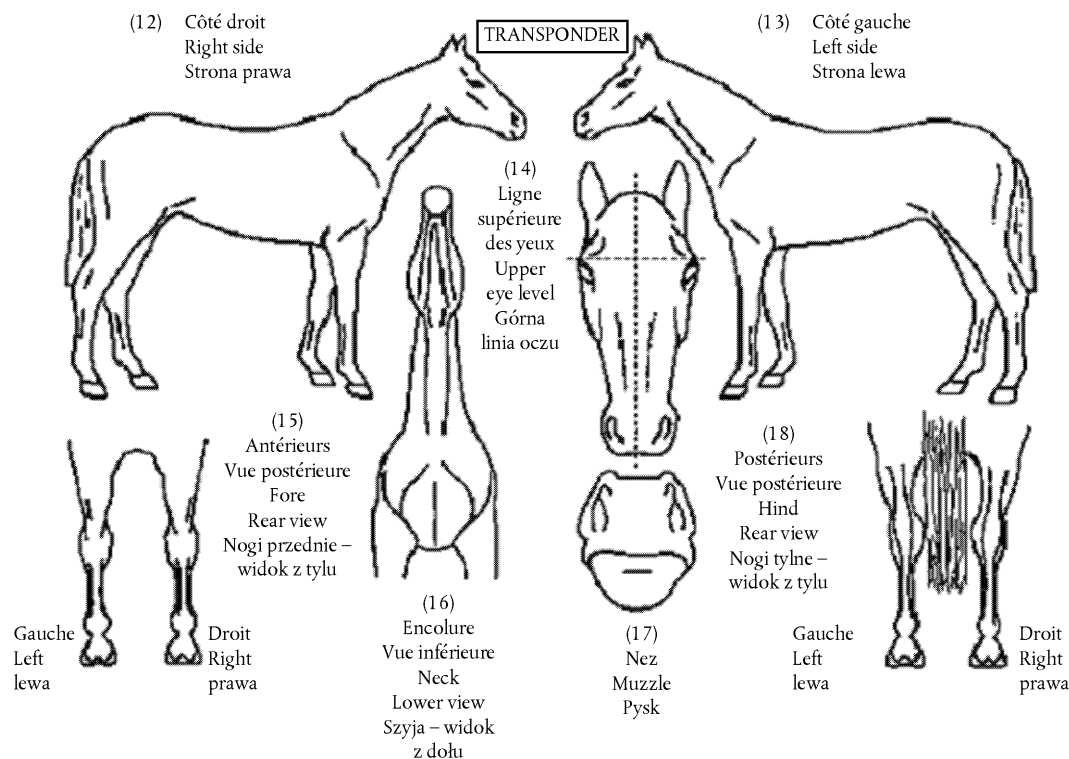
Partie A – Données d'identification**Part A – Identification details****Część A – Dane identyfikacyjne**

1) a) Espèce/Species/Gatunek:	4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres)/Unique Life Number: (15 digits)/niepowtarzalny dożywotni numer (15 cyfr) □□□-□□□-□□□□□□□□□□
1) b) Sexe/Sex/Płeć:	
2) a) Date de naissance/Date of birth/Data urodzenia:	5) Code du transpondeur (si disponible)/Transponder code (where available)/Kod transpondera (jeżeli dostępny): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□
2) b) Pays de naissance/Country of birth/Kraj urodzenia:	
3) Signalement/Description/Opis	Système de lecture (si différent de ISO 11784)/Reading system (if not ISO 11784)/System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784): Code-barres (optionnel)/Bar-Code (optional)/Kod kreskowy (nieobowiązkowo):
3) a) Robe/Colour/Maść:	
3) b) Tête/Head/Głowa:	6) Méthode alternative de vérification d'identité (si applicable)/Alternative method of identity verification (if applicable)/Zastępcza metoda weryfikowania tożsamości (jeżeli jest dostępna):
3) c) Ant. G/Foreleg L/Noga przednia L:	
3) d) Ant. D/Foreleg R/Noga przednia P:	7) Informations sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel)/Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional)/Informacje dotyczące dowolnej innej odpowiedniej metody gwarantującej zweryfikowanie tożsamości zwierzęcia (grupa krwi/kod DNA) (nieobowiązkowo):
3) e) Post G/Hindleg L/Noga tylna L:	
3) f) Post D/Hindleg R/Noga tylna P:	8) Nom et adresse du destinataire du document/Name and address of person to whom document is issued/Nazwisko i adres osoby, której wydano dokument:
3) g) Corps/Body/Ciało:	
3) h) Marques/Markings/Odmiany:	11) Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales)/Signature of qualified person (name in capital letters)/Podpis wykwalifikowanej osoby (nazwisko wielkimi literami): Cachet de l'organisme émetteur ou de l'autorité compétente/stamp of issuing body or competent authority/pieczęć instytucji wydającej lub właściwego organu:
9) Date/Date/Data:	
10) Lieu/Place/Miejsce:	

Partie B – Signalement graphique

Part B – Outline Diagram

Część B – Opis graficzny

Signature et cachet du vétérinaire ou de la personne qualifiée ou de l'autorité compétente (nom en lettres capitales)/
Signature and stamp of the veterinarian or qualified person or competent authority (name in capital letters)/
Podpis i pieczęć lekarza weterynarii lub wykwalifikowanej osoby, lub właściwego organu (nazwa lub nazwisko wielkimi literami):

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru opisu graficznego są dozwolone, o ile były stosowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Część C – Kastracja, weryfikacja opisu, rejestracja w bazie danych

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru są dozwolone, o ile były stosowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Sekcja I część C może być wypełniona pismem odręcznym.

SEKCJA II

Administration de médicaments vétérinaires

Administration of veterinary medicinal products

Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Numéro unique d'identification valable à vie:

Unique life number:

Niepowtarzalny dożywotni numer:

□□□-□□□-□□□□□□□□

Partie I/Part I/Część I

Date et lieu de délivrance de la présente section ⁽¹⁾/Date and place of issue of this Section ⁽¹⁾/Data i miejsce wydania niniejszej sekcji ⁽¹⁾:Organisme émetteur de la présente section du document d'identification ⁽¹⁾/Issuing body for this Section of the identification document ⁽¹⁾/Instytucja wydająca niniejszą sekcję dokumentu identyfikacyjnego ⁽¹⁾:

Partie II/Part II/Część II

Remarque/Note/Uwaga: **L'équidé n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine/The equine animal is not intended for slaughter for human consumption/Zwierzę z rodziny koniowatych nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.**

Par conséquent, l'équidé peut recevoir des médicaments vétérinaires autorisés conformément à l'article 6, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ou administrés conformément à l'article 10, paragraphe 2, de ladite directive./The equine animal may therefore undergo the administration of veterinary medicinal products authorised in accordance with Article 6(3) of Directive 2001/82/EC or administered in accordance with Article 10(2) of that Directive./W związku z powyższym zwierzęciu z rodziny koniowatych można podawać weterynaryjne produkty lecznicze zatwierdzone zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE lub weterynaryjne produkty lecznicze podawane zgodnie z art. 10 ust. 2 wspomnianej dyrektywy.

Je soussigné, propriétaire ⁽²⁾/représentant du propriétaire ⁽²⁾/détenteur ⁽²⁾/organisme émetteur ⁽²⁾/autorité compétente ⁽²⁾, déclare que l'animal décrit dans le présent document d'identification n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine./I, the undersigned owner ⁽²⁾/representative of the owner ⁽²⁾/keeper ⁽²⁾/issuing body ⁽²⁾/competent authority ⁽²⁾ declare that the equine animal described in this identification document is not intended for slaughter for human consumption./Ja, niżej podpisany właściciel ⁽²⁾/przedstawiciel właściciela ⁽²⁾/posiadacz ⁽²⁾/instytucja wydająca ⁽²⁾/właściwy organ ⁽²⁾ oświadczam, że zwierzę z rodziny koniowatych opisane w niniejszym dokumencie identyfikacyjnym nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Date et lieu/Date and place/Data i miejsce: Nom (en lettres capitales) et signature du propriétaire de l'animal, de son représentant ou du détenteur de l'animal ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the owner, representative of the owner or keeper of the animal ⁽²⁾/Nazwa lub nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis właściciela, przedstawiciela właściciela lub posiadacza zwierzęcia ⁽²⁾: Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire responsable procédant conformément à l'article 10, paragraphe 2, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the veterinarian responsible acting in accordance with Article 10(2) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾/Nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis odpowiedzialnego lekarza weterynarii działającego zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE ⁽²⁾:

Organisme émetteur ⁽²⁾ ou autorité compétente ⁽²⁾/Issuing body ⁽²⁾ or competent authority ⁽²⁾/Instytucja wydająca ⁽²⁾ lub właściwy organ ⁽²⁾: Nom (en lettres capitales) et signature de la personne responsable ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the person responsible ⁽²⁾/Nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis osoby odpowiedzialnej ⁽²⁾:

Remarque/Note/Uwaga: **L'équidé est destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal is intended for slaughter for human consumption./Zwierzę z rodziny koniowatych jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.**

Sans préjudice du règlement (CE) n° 470/2009 ni de la directive 96/22/CE, l'équidé peut faire l'objet d'un traitement médicamenteux conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE à condition que l'équidé ainsi traité ne soit abattu en vue de la consommation humaine qu'au terme d'un temps d'attente général de six mois suivant la date de la dernière administration de substances listées conformément à l'article 10, paragraphe 3, de ladite directive./Without prejudice to Regulation (EC) No 470/2009 and Directive 96/22/EC, the equine animal may be subject to medical treatment in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC under the condition that the equine animal so treated may only be slaughtered for human consumption after the end of the general withdrawal period of six months following the date of last administration of the substances listed in accordance with Article 10(3) of that Directive./Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 470/2009 i dyrektywy 96/22/WE zwierzę z rodziny koniowatych może być objęte leczeniem zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, pod warunkiem że zwierzę leczone w ten sposób może zostać poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi dopiero po zakończeniu ogólnego okresu karencji trwającego sześć miesięcy od dnia ostatniego podania substancji wyszczególnionych zgodnie z art. 10 ust. 3 wspomnianej dyrektywy.

ENREGISTREMENT DE LA MÉDICATION/MEDICATION RECORD/HISTORIA LECZENIA			
Date de la dernière administration, telle que prescrite, conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾ /Date of last administration, as prescribed, in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾ /Data ostatniego podania zgodnie z zaleceniem, zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE ⁽²⁾ ou/or/lub Date de la suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ /Date of suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ /Data zawieszenia zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	Lieu/Place/Miejsce — Code pays/country code/kod kraju — Code postal/Postal code/kod pocztowy — Lieu/Place/miejscowość ou/or/lub	Substance(s) fondamentale(s) incorporée(s) dans le médicament vétérinaire administré conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE, comme mentionné dans la première colonne ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ /Essential substance(s) incorporated in the veterinary medicinal product administered in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC as mentioned in first column ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ /Substancje istotne dodane do weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, o których mowa w pierwszej kolumnie ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ou/or/lub Suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ /Suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ /Zawieszenie zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	Vétérinaire responsable appliquant et/ou prescrivant le traitement médicamenteux/Veterinarian responsible applying and/or prescribing administration of veterinary medicinal product/Odpowiedzialny lekarz weterynarii podający lub przepisujący weterynaryjny produkt leczniczy
			Nom/Name/Nazwisko ⁽⁵⁾ : Adresse/Address/Adres ⁽⁵⁾ : Code postal/Postal code/Kod pocztowy ⁽⁵⁾ : Lieu/Place/Miejscowość ⁽⁵⁾ : Téléphone/Telephone/Telefon ⁽⁶⁾ :

ou/or/lub		ou/or/lub		
Date d'invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3(b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾ /Date of invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾ /Data unieważnienia zgodnie z art. 37 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾		Invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾ /Invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾ /Unieważnienie zgodnie z art. 37 ust. 3 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262 ⁽³⁾ ⁽⁹⁾		
[dd/mm/yyyy]				

⁽¹⁾ Information à ne fournir que si la présente section est délivrée à une autre date que la section I./Information only required if this Section is issued at a different date than Section I.
/Informacje wymagane jedynie w przypadku, gdy niniejsza sekcja wydawana jest w innym czasie niż sekcja I.

⁽²⁾ Biffer les mentions inutiles./Delete what is not applicable./Niepotrzebne skreślić.

⁽³⁾ Il est indispensable de spécifier les substances en se fondant sur la liste de substances établie conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE./Specification of substances against list of substances established in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC is compulsory./Określenie substancji w stosunku do wykazu substancji ustanowionego zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE jest obowiązkowe.

⁽⁴⁾ Les informations relatives à d'autres médicaments vétérinaires administrés conformément à la directive 2001/82/CE sont facultatives./Information on other veterinary medicinal products administered in accordance with Directive 2001/82/EC is optional./Informacje dotyczące innych weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE są nieobowiązkowe.

⁽⁵⁾ Nom, adresse, code postal et lieu (en lettres capitales)./Name, address, postal code and place (in capital letters)./Nazwisko, adres, kod pocztowy i miejscowość (wielkimi literami).

⁽⁶⁾ Numéro de téléphone selon le modèle [+ code pays (code régional) numéro]./Telephone in format [+ country code (regional code) number]./Numer telefonu w formacie [+ kod kraju (numer kierunkowy) numer abonenta].

⁽⁷⁾ En cas de suspension pour une période de six mois du statut de l'équidé comme animal destiné à l'abattage pour la consommation humaine conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la date de commencement de la période de suspension dans la première colonne et la mention „Article 31, paragraphe 2” dans la troisième colonne./In the case of a suspension for six months of the status of the equine animal as intended for slaughter for human consumption in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262, enter date of beginning of the suspension in first column and the words: „Article 31(2)” in the third column./W przypadku zawieszenia na sześć miesięcy statusu zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262, w pierwszej kolumnie należy wpisać datę rozpoczęcia zawieszenia, a w trzeciej kolumnie słowa: „Art. 31 ust. 2”.

⁽⁸⁾ L'impression de cette référence n'est obligatoire que pour les duplicata de document d'identification délivrés conformément à l'article 31 du règlement d'exécution (UE) 2015/262./The print of this reference is only mandatory for duplicate identification documents issued in accordance with Article 31 of Implementing Regulation (EU) 2015/262./Wydruk tego odniesienia jest obowiązkowy wyłącznie w przypadku duplikatów dokumentów identyfikacyjnych wydanych zgodnie z art. 31 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262.

⁽⁹⁾ En cas d'invalidation de la partie III de la section II conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la mention „Article 37, paragraphe 3, point b)” dans la troisième colonne./In the case of invalidation of Part III of Section II in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 enter the words « Article 37(3)(b) »/W przypadku unieważnienia sekcji II część III zgodnie z art. 37 ust. 3 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/262 należy wpisać słowa „Art. 37 ust. 3 lit. b)”.

SUSPENSION/RÉTABLISSEMENT DE LA VALIDITÉ DU DOCUMENT D'IDENTIFICATION POUR LES MOUVEMENTS D'ÉQUIDÉS

conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), de la directive 2009/156/CE

SUSPENSION/RE-ESTABLISHMENT OF VALIDITY OF THE IDENTIFICATION DOCUMENT FOR MOVEMENT OF EQUIDAE

in accordance with Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC

ZAWIESZENIE/PRZYWRÓCENIE WAŻNOŚCI DOKUMENTU IDENTYFIKACYJNEGO DO CELÓW PRZEMIESZCZANIA KONIOWATYCH

zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2009/156/WE

Date Date Data	Lieu Place Miejsce	Validité du document Validity of the document Ważność dokumentu		Maladie/Disease/Choroba [insérer chiffre comme indiqué ci-dessous/insert figure as mentioned below/wstawić jedną z cyfr podanych poniżej]	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis urzędowego lekarza weterynarii
		Validité suspendue/Validity suspended Ważność zawieszona	Validité rétablie/ Validity re-established /Ważność przywrócona		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE – COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES – CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA

1. Peste équine — African horse sickness — afrykański pomór koni	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes leurs formes, y compris l'EEV) — equine encephalomyelitis (all types including VEE) — wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkie rodzaje włącznie z wenezuelskim zapaleniem mózgu i rdzenia koni)
2. Stomatite vésiculeuse — vesicular stomatitis — pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	6. Anémie infectieuse des équidés — equine infectious anaemia — okrwistość zakaźna koni
3. Dourine — dourine — zaraza stadnicza	7. Rage — rabies — wścieklizna
4. Morve — glanders — nosacizna	8. Fièvre charbonneuse — anthrax — wąglik

Renseignements relatifs au droit de propriété

1. Pour les compétitions relevant de la Fédération équestre internationale (FEI), la nationalité du cheval est celle de son propriétaire.
2. En cas de changement de propriétaire, le document d'identification doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement.
3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom et la nationalité de la personne responsable du cheval doivent être inscrits dans le document d'identification. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval.
4. Lorsque la FEI approuve la location d'un cheval par une fédération équestre nationale, les détails de la transaction doivent être enregistrés par la fédération équestre nationale concernée.

Details of ownership

1. For competition purposes under the auspices of the, Fédération équestre internationale (FEI) the nationality of the horse shall be that of its owner.
2. On change of ownership the identification document must immediately be lodged with the issuing body, organisation, association or official service, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner.
3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the identification document together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse.
4. When the FEI approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.

Dane dotyczące właściciela

1. Do celów organizacji zawodów pod patronatem Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (Fédération équestre internationale) przynależność państwowa konia jest taka sama, jak przynależność państwowa jego właściciela.
2. W przypadku zmiany właściciela dokument identyfikacyjny musi zostać bezzwłocznie złożony w instytucji wydającej, stowarzyszeniu lub oficjalnym urzędzie, z podaniem nazwy lub nazwiska i adresu nowego właściciela, do ponownej rejestracji i przekazania nowemu właścicielowi.
3. Jeśli jest więcej niż jeden właściciel lub koń jest własnością przedsiębiorstwa, w dokumencie identyfikacyjnym musi zostać podane nazwisko osoby fizycznej odpowiedzialnej za konia oraz jej przynależność państwową. Jeśli właściciele mają różne przynależności państwowe, muszą określić przynależność państwową konia.
4. W przypadku gdy Światowy Związek Jeździecki (FEI) zatwierdzi dzierżawę konia przez krajowy związek jeździecki, szczegóły takich transakcji muszą zostać zarejestrowane przez dany krajowy związek jeździecki.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel/Date of registration by the organisation, association, or official service/Data rejestracji przez organizację, stowarzyszenie lub oficjalny urząd	Nom du propriétaire/Name of owner/Nazwisko właściciela	Adresse du propriétaire/Address of owner/Adres właściciela	Nationalité du propriétaire/Nationality of owner/Przynależność państwowa właściciela	Signature du propriétaire/Signature of owner/Podpis właściciela	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature/Stamp of the organisation, association or official service and signature/Pieczęć organizacji, stowarzyszenia lub oficjalnego urzędu oraz podpis

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Tekst w pkt 3–4 niniejszej sekcji, lub jego części, jest drukowany jedynie w sytuacji, gdy jest to zgodne z przepisami organizacji, o których mowa w art. 2 lit. c) dyrektywy 2009/156/WE.]

SEKCJA V

Certificat d'origine
Certificate of Origin
Świadectwo pochodzenia

1) Nom/Name/Imię:	2) Nom commercial/Commercial name/Nazwa handlowa:
3) Race/Breed/Rasa:	4) Classe dans le livre généalogique/Studbook class/Klasa w księdze stadnej:
5) Père génétique/Genetic sire/Genetyczny ojciec:	5) a) Grand-père/Grandsire/Dziadek:
6) Mère génétique/Genetic dam/Genetyczna matka:	6) a) Grand-père/Grandsire/Dziadek:
7) Lieu de naissance/Place of birth/Miejsce urodzenia:	Remarque/ Pedigree (s'il y a lieu sur une page supplémentaire)/Pedigree (if appropriate on additional page)/Rodowód (w razie potrzeby na dodatkowej stronie) Note/ Uwaga:
8) Naïsseur(s)/Breeder(s)/Hodowca(-y):	
9) Certificat d'origine validé/Certificate of origin validated/Świadectwo pochodzenia zatwierdzone Le/on/w dniu: Par/by/przez:	10) a) Nom de l'organisme émetteur/Name of the issuing body/Nazwa instytucji wydającej: 10) b) Adresse/Address/Adres:
10) c) N° de téléphone/Telephone number/Numer telefonu:	10) d) N° de télécopie ou e-mail/Faks-number or e-mail/ Numer faksu lub adres e-mail:
10) e) Cachet/Stamp/Pieczęć:	10) f) Signature: (nom (en lettres capitales) et qualité du signataire)/Signature: (Name (in capital letters) and capacity of signatory)/Podpis: (Nazwisko (wielkimi literami) oraz stanowisko osoby podpisującej):

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Odstępstwa od układu graficznego przedstawionego wzoru są dopuszczalne, o ile zapewniono wymagane informacje minimalne.

SEKCJA X

Conditions sanitaires de base [article 4, paragraphe 4), point a), de la directive 2009/156/CE]**Ces conditions ne s'appliquent pas à l'entrée dans l'Union européenne****Basic health conditions (Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC)****These conditions are not valid to enter the European Union****Podstawowe warunki zdrowotne (art. 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2009/156/WE)****Niniejsze warunki nie mają zastosowania do wjazdu do Unii Europejskiej**

Sauf si la validité du document d'identification est suspendue pour les mouvements par une mention portée à la section III ou si un certificat sanitaire distinct est délivré pour des raisons épidémiologiques particulières, telles que mentionnées ci-dessous, l'équidé identifié à la section I ne peut être déplacé sur le territoire d'un Etat membre de l'Union européenne qu'aux conditions suivantes/Unless the identification document is invalidated for movement purposes by virtue of a valid entry in Section III or a separate health certificate is issued for particular epidemiological reasons as mentioned below, the equine animal identified in Section I shall only be moved on the territory of a Member State of the European Union under the following conditions/Chyba że dokument identyfikacyjny jest unieważniony do celów przemieszczania na podstawie ważnego wpisu w sekcji III lub wydano oddzielne świadectwo zdrowia z powodów epidemiologicznych wymienionych poniżej, zwierzę z rodziny koniowatych zidentyfikowane w sekcji I może być przemieszczane na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyłącznie pod następującymi warunkami:

- a) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible/it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease/nie jest przeznaczone do uboju w ramach krajowego programu zwalczania chorób przenośnych;
- b) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation/it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding/nie pochodzi z gospodarstwa objętego ograniczeniami z przyczyn związanych ze zdrowiem zwierząt ani nie miało styczności ze zwierzętami z rodziny koniowatych w takim gospodarstwie;
- c) il ne provient pas d'une zone faisant l'objet de mesures de restriction en ce qui concerne la peste équine/it does not come from an area subject to restrictions for African horse sickness/nie pochodzi z obszaru objętego ograniczeniami z powodu afrykańskiego pomoru koni.

Date/Date/ Data	Lieu/Place/ Miejsce	Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent document d'identification/For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this identification document/Zes szczególnych przyczyn epidemiologicznych niniejszemu dokumentowi identyfikacyjnemu towarzyszy oddzielne świadectwo zdrowia	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis urzędowego lekarza weterynarii
		Oui/Yes/Tak Non/No/Nie Remarque/Note/Uwaga: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Niepotrzebne skreślić	
		Oui/Yes/Tak Non/No/Nie Remarque/Note/Uwaga: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Niepotrzebne skreślić	
		Oui/Yes/Tak Non/No/Nie Remarque/Note/Uwaga: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Niepotrzebne skreślić	

SEKCJA XI

Châtaignes

Pour tous les chevaux ne présentant aucune marque et ayant moins de trois épis, le contour de chaque châtaigne doit être dessiné dans le carré correspondant.

Chestnuts

The outline of each chestnut must be drawn in the appropriate square for all horses without markings and with less than three whorls.

Kasztany

Zarys każdego kasztana musi zostać narysowany w odpowiednim kwadracie w przypadku wszystkich koni nieposiadających odmian i posiadających mniej niż trzy wicherki.

Antérieur droit/Foreleg Right/Noga przednia prawa	Postérieur droit/Hindleg Right/Noga tylna prawa
Antérieur gauche/Foreleg Left/Noga przednia lewa	Postérieur gauche/Hindleg Left/Noga tylna lewa

CZĘŚĆ 2**Dodatkowe wymagania w odniesieniu do dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych**

Dokument identyfikacyjny:

- ma formę paszportu drukowanego na formacie papieru nie mniejszym niż A5 (210 x 148 mm);
- ma wyróżniającą się okładkę (z przodu i z tyłu), która daje wystarczającą ochronę i na której może być wytłoczone logo instytucji wydającej, oraz która może mieć kieszeń po wewnętrznej stronie z tyłu okładki służącą do umieszczania stron zawierających sekcje IV–XI, w stosownych przypadkach;
- ma przynajmniej sekcje I–III maszynowo połączone nitami w sposób uniemożliwiający ich rozdzielenie, tak by zapobiec nieuczciwemu usuwaniu lub podmienianiu stron;
- w przypadkach gdy stosowane są numery seryjne, ma przynajmniej sekcje I, II i III wydrukowane na stronach zawierających numer seryjny dokumentu identyfikacyjnego;
- ma ponumerowane przynajmniej wszystkie strony sekcji I–III w formacie „numer strony/łączna liczba stron”;
- ma sekcję I część A zalaminowaną przejrystym samoprzylepnym laminatem po wprowadzeniu wymaganych informacji, chyba że sekcja I dokumentu identyfikacyjnego jest drukowana przez instytucję wydającą w sposób, który zapobiega zmianom po wprowadzeniu wymaganych informacji;
- ma ogólne instrukcje, o których mowa w części 1, wydrukowane w dokumencie.

ZAŁĄCZNIK II

Informacje przechowywane na karcie elektronicznej

Karta elektroniczna zawiera co najmniej następujące informacje:

1. widoczne informacje

- instytucja wydająca,
- niepowtarzalny dożywotni numer,
- imię,
- płeć,
- maść,
- ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder (w stosownych przypadkach),
- fotografia zwierzęcia z rodziny koniowatych;

2. informacje elektroniczne dostępne przy użyciu standardowego oprogramowania

- co najmniej wszelkie obowiązkowe informacje zawarte w sekcji I część A dokumentu identyfikacyjnego.

Wzór dokumentu tymczasowego, o którym mowa w art. 24 ust. 1

Instytucja wydająca:	DOKUMENT TYMCZASOWY (Art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262)		Nazwa kraju:
	Nazwa lub nazwisko i adres posiadacza/właściciela:		Niepowtarzalny dożywotni numer: □□□-□□□-□□□□□□□□ Kod kreskowy niepowtarzalnego dożywotniego numeru (jeżeli jest dostępny):
Imię zwierzęcia:			Kod transpondera/kolczyk: □□□ □□□ □□□ □□□ □□□
Płeć:			
Maść:			Kod kreskowy (nieobowiązkowo)/kolczyk:
Data urodzenia:			
Zastępcza metoda weryfikowania tożsamości (jeżeli jest dostępna):			
Data i miejsce wydania:	Nazwisko (wielkimi literami) oraz stanowisko osoby podpisującej:		Podpis:

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od niniejszego wzoru są dopuszczalne.